

ŞOVENİZMİ, ASKERİ SALDIRGANLIĞI, PASİFİZMİ PARÇALAYACAĞIZ!

Şovenizmle halkın ideolojik-politik ablukaya alınmasına, yaşadıkları yoğun ekonomik veya politik çelişkilerin iyileştirme ve seçimlerle düzeleceğine dair yaklaşımların devrim için çalışmakla, Halk Savaşı ile kurtuluş güzergâhında bizzat hareket ve eylemin içinde önderleşerek, onları inceleyip kitleleri ikna ederek alt edilebileceği unutulmamalıdır. Sıradanı aşan, kitlelerin aldatılmasına barikat ören devrimci çalışmalar rotamız olacaktır.

KOLEKTİF DOĞRULTU

DEVİRİM ÖZNEL GÜÇLERLE TAMAMLANACAKTIR

SAYFA 12-13

özgür gelecek için

Yeni Demokrasi

17 AĞUSTOS-31 AĞUSTOS 2022 ■ SAYI: 118 ■ FİYAT: 5 TL ■ ISSN: 2630-5526

gazetesi

Zulmün Zinciri Kırılacak DÜNYA HAKLARI KAZANACAK

EMEK

4

MAKALE

10

GENÇLİK

14

ETF İŞÇİLERİ TAZMİNATLARI İÇİN DİRENİYOR

Deriteks'in örgütlü olduğu ve kapatılan ETF Tekstil fabrikasında çalışan yaklaşık 250 işçi kıdem tazminatları için direniyor. 20'li günleri geride bırakan ETF işçileri Türkiye Giyim Sanayicileri Derneği (TGSD) yönetim kurulu üyesi patron Sanem Dikmen'den haklarını istiyor.

KİMLİKSİZLEŞTİRİLMEK İSTENEN ALEVİLİK

Klikler arası dalaş keskinleşirken seçimleri kimin alacağına odaklanılmış ve bu kapışmada Aleviler üzerinden çok yönlü siyasi propaganda çalışmalarına da ağırlık verilmiş durumdadır. Aleviler için önemli tarihsel günler de bu kapışmanın bir arenasına dönüşmüş durumda.

KAMPÜSLERDEN ALANLARA SALDIRILARA GEÇİT VERMEYECEĞİZ!

Kampüslerden alanlara geçmişte olduğu gibi bugün de gençlik, saldırıları göğüsleyecek ve bertaraf edecektir. Bütün bu saldırıları bertaraf etmenin yolu ise üniversiteli gençliğin en temel, demokratik haklarına saldırılara karşı özerk-demokratik üniversite talebini yükselterek örgütlü mücadeleden geçmektedir.

Partizan okurları Sarıgazi ve Gülsuyu'nda kahvaltı etkinliğinde buluştu

İSTANBUL- Partizan okurları Sarıgazi ve Gülsuyu'nda kahvaltı etkinliğinde bir araya geldi.

SARIGAZI

Sarıgazi'de bir araya gelen Partizan okurları ekonomik kriz ve yoksulluğun yaşandığı bu dönemde buluşmaların daha önemli olduğunu vurguladı.

İşçilerin, emekçilerin gün be gün

ağırlaşan sorunlarını, mücadelenin üzerinde yükseleceği çelişkileri değerlendirerek örgütlü mücadelenin büyütülmesi gerekliliğine değinildi. Kahvaltı etkinliğinin tüm bu sorunların tartışılması noktasında mütevazı bir adım olduğu vurgulandı. Kahvaltı etkinliğinin yoğun tartışmalar yaşandı. Yaşanan tartışmalarda öne çıkan başlıklar kriz, baskılar oldu. Buna karşı gelişen mücadele dinamiklerini

özetleyen konuşmalar gerçekleştirildi.

Genel olarak içinden geçtiğimiz kriz, baskı ve buna karşı gelişen mücadeleleri özetleyen konuşmalar ekseninde işçi sınıfı içerisinde gelişen çalışmalara, artan kiralara ve barınma sorununa odaklanıldı. Çeşitli iş kollarının, fabrikaların yoğun bir biçimde bulunduğu Sarıgazi'de işçiler arasında çalışmanın önemi dillendirilse de örgütlü bir çalışmaya dönüşmemesi belirtildi. Sarıgazi'de kiralara artmasını tetikleyenlerden birisi de hastane yapılması ve metronun inşası etkili olduğu dile getirildi. Ekonomik krizin fiyatlar üzerindeki etkisi halkın yaşamını daha da çekilmez hale getirdiği vurgulandı.

Yaklaşan festivaller ve özelde de Sarıgazi Festivali'nin hangi koşullarda gerçekleşeceği ve neler yapılabileceği

üzerine görüş alışverişinde bulunuldu. Hangi çalışmaya yönelirsek yönelim kendi örgütsüzlüğümüzü yenmeyi başlangıç yapmamız gerektiği vurgulandı. Kendi birliğimizi sağladan, örgütlülüğümüzü yaratmadan halkın ve işçi sınıfının birliğini, örgütlülüğünü ve hareketini yaratmak, geliştirmek mümkün olmayacaktır.

GÜLSUYU

Gülsuyu Partizan okurları da kahvaltı etkinliği gerçekleştirildi. Kahvaltıda işçi grevleri, Alevilere yönelik saldırılar üzerine sohbet edildi. Maltepe belediye işçisinin aktarımıyla birlikte gelişen süreçteki belediye işçilerinin grev olasılıkları ve mücadele deneyimleri değerlendirildi.

Gülsuyu'nda da gerçekleştirilmek istenen festivaller üzerine de sohbet edildi.

1. AGEB Tatil Kampı sona erdi

HABER MERKEZİ- 23 Temmuz – 06 Ağustos 2022 tarihleri arasında Güney İtalya'nın Scalea kentinde gerçekleştirilen AGEB 1. Kolektif Tatil Kampı sonuçlandı.

Kapitalizmin insana ve yaşama dair her şeyi bireyselleştirdiği, paylaşım ve yardımlaşma kültürünü yok ettiği, tüketime teşvik ettiği yaşam anlayışlarına alternatif olarak, kolektif yaşamı paylaşmak, devrimci dostlukları geliştirmek, yoldaşlıkları pekiştirmek için düzenlenen AGEB 1. Kolektif Tatil Kampı verimli çalışmalar ve deneyimlerle sonuçlandı.

Tatil Kampı'nın yüzde 50'sinin çocuk ve gençlerden oluşması ve uluslararası devrimci dayanışmada bulunmak için kampa İtalya ve Avusturyalı devrimcilerin katılım sağlaması, enter-

nasyonal dayanışmada bulunmaları da kampın önemli avantajlarından biri olmuştur.

23 Temmuz'da başlayan Kolektif Tatil Kampı'nda planlanan programların eksiksiz uygulanması, kamp boyunca devrimci duyarlılık ve bilinçle 2 hafta sürdürülen kamp olumlu deneyimlerin yaşandığı bir kamp olarak sonlandırıldı.

Avrupa Göçmen Emekçiler Birliği – AGEB tarafından gerçekleştirilen Kolektif Tatil Kampı'nda birçok etkinlik gerçekleştirildi.

25 Temmuz'da kampın açılışı gerçekleştirildi. Açılış toplantısı "Asmin-Rosa Çocuk Korosu"nun müzikal sunumu ile başladı. Kitlenin coşkuyla birlikte eşlik ettiği dinleti alkışlarla karşılandı. Sunumun ardından kamp komitesi

tarafından katılan kitle selamlandıktan sonra 1. AGEB Kolektif Tatil Kampı'nın örgütlenme sürecine dair bilgilendirme ve kampa dair somut bilgiler verildi. Tatil Kampı'nda, Genel Kamp Komitesi'nin dışında Gençlik, Kültür-Sanat, Çocuk, Gezi, Yayın, Yerleşim, Mutfak, Alışveriş olmak üzere 9 ayrı birim oluşturularak kampın organizasyonunun daha kolektif bir şekilde yürütülmesinin esas alındığı ifade edildi.

Kamp programında ise kültürel, sportif, eğitsel ve çocuk programlarının yanı sıra, her hafta bir gezi, panel ve eğlenceler, sahilde film keyfi ve yarışmalar olmak üzere birçok değişik aktiviteler düzenleneceğini aktarıldı.

28 Temmuz akşamı AGEB tarafından "Emperyalist Savaş, İşgal ve Saldırıların Yanı Sıra Avrupa'ya Gelen Göç Dalgası, Kriz ve Anti-Demokratik Uygulamalar" başlığıyla bir panel gerçekleştirildi. Panel etkinliği sunum sonrasında tartışmalar, sorulara verilen cevaplarla bitirildi.

CEREN VE MAZLUM KARATEPE ANILDI

7 yıl önce Yunanistan tatil kampı sürecinde 5 Ağustos'ta yaşanan bir kazada yaşamını yitiren Ceren Karatepe ve Mazlum (İbrahim Karatepe) kamp-

ta gerçekleştirilen etkinlikle anıldı. Ceren ve İbrahim Karatepe anısına saygı duruşu ile başlayan etkinlikte konuşmalar gerçekleştirildi. Ceren Karatepe'nin sevdiği ezgiler söylenecek anma sonlandırıldı.

Anma etkinliğinin ardından Partizan tarafından "Güncel Gelişmeler Bağlamında Proletarya Partisi'nin 50. Yılı" başlıklı sunumda; tüm devrim ve komünizm şehitleri, İbrahim'den Nubar'a tüm Parti şehitleri için saygı duruşu yapıldı. Saygı duruşunun ardından yapılan sunumda, Proletarya Partisi'nin 50. mücadele yılına vurgular yapılarak, dünyada ve Türkiye'de politik gelişmeler, sürecin avantajları ve tehlikeleri, devrimci saflarda reformizmin, tasfiyeciliğin ve revizyonizmin etkilerine karşı ideolojik mücadele gibi konulara dikkat çekildi. Panel soru-cevap kısmıyla derinleştirilerek sonlandırıldı.

Kampa katılanların esaslı AGEB Kolektif Tatil kampı'nı olumlu değerlendirdi. Kampta, yoldaşlık ve dostluk ilişkilerinin geliştiği, kolektif yardımlaşma ve dayanışmayla günlük yaşamın organize edildiği, yeni tanışmaların yaşandığı ve iz bırakan anıların olduğu kampın oldukça anlamlı olduğuna dair, konuşmalar ve değerlendirmeler yapıldı.

POLİTİK GÜNDEM

ŞOVENİZMİ, ASKERİ SALDIRGANLIĞI, PASİFİZMİ PARÇALAYACAĞIZ!

Halk kitleleri bir süredir daha çok söylenir ve tartışılır bir durum olarak ekonomik krizin derinleştiği yoksullukla, işsizlikle, yaşamsal ihtiyaçlara erişemez hale gelmek de dahil özde aynı sorunlarla boğuşmaktadır. Memnuniyetsizlik, iktidar odaklarına gösterilen öfke dizginlenemeyeceği birçoklarınınca kabul edilen krizle birlikte büyümüştür. Zira enflasyon, döviz kurlarındaki dalgalanma ve sonuçta kurun yükseliyor olması dünya genelindeki üretim krizi ve mali sektörde yaşanan belirsizliklerin, genel krizin doğrudan yansımalarıdır. İktidar sözcülerinin dediği gibi “suçlu” kendileri değildir; ama kendileriyle birlikte tüm bir emperyalist düzendir; çürümüş kapitalizmdir...

Halk kelimenin gerçek anlamıyla “gün gün” yoksullaşmakta, sefaletle sürüklenmektedir. Bu durum bütün dünya halkları için de hemen hemen aynıdır. Emperyalist sermayenin birikim modelindeki köklü tıkanıklık dünya genelinde hâkim sınıfları halklara karşı ekonomik olarak daha saldırgan hale getirmektedir. Kâr oranındaki düşüşü telafi etmenin yolu olarak daha mümkün görünen maliyetleri düşürme yoluna başvurmakta ve tüm gücünü bunu sağlamak üzere yoğun hak gasplarına harcamaktadır. Bununla bitmiyor saldırıları, aynı zamanda halka daha fazla fatura kesmenin olanaklarını aramaktalar ve ne kötü ki bunun için neredeyse hiç zorlanmamaktalar.

Türk egemen sınıfları, yaşanan büyük çaplı kriz içinde, halkın çelişkilerinin olabildiğince büyüdüğü, bu çelişkilerin daha da büyüyeceği koşullarda bir yandan aralarındaki mücadeleyi keskinleştirmekte diğer yandan ise halkın sisteme daha güçlü yedeklenmesine yönelik hamleler yapmaktadır. CHP önderliğindeki “Millet” ittifakı ve onun potansiyel bileşeni olan siyasi partiler yaşanan yoğun krizi güç dengelerini değiştirmeye yönelik hamlelere çevirmektedir. Benzer şekilde hâkim olan AKP önderliğindeki “Cumhur” ittifakı da gücünü koruma, gücünü zayıflatan koşullar içinde süreci yönetmeye çalışmaktadır. İki faşist blok da halkı gerçeklerden koparmak, kandırmak ve kurtuluş için yöneleceği mücadele hattını kesmeye odaklanmıştır.

Ekonomik-siyasi kriz ortamı adeta bir seçim iklimiyle hafifletilmeye, adı konmasa da yaygın ve yoğun seçim mitingleri ve başka seçim çalışmalarıyla bu süreç iktidar ve muhalefetin ortaklığında yönetilmeye çalışılmaktadır. Kitlelerin değişim isteğinin, büyüklüğüne paralel bir harekete dönüşmemesi,

örgütlü bir yapıya bürünmemesi bunun egemen sınıflar için güçlü bir kaldıraç dönüşmesine neden olmaktadır. Geniş kitleler seçime kilitli bir politik kuşatma altına alınmışlardır. Sandıkta “tek adam rejiminin” ya da “faşist şeflik rejiminin” canının okunacağına, başarılı bir seçim stratejisinin kitlelerin ekonomik-siyasi yaşamında köklü bir değişim yaratacağına dair aslında tamamen gerici bir atmosfer söz konusudur. Bu, özellikle faşist klikler cephesinde açık şekilde “sokaklara çıkmayın, provokasyona gelmeyin” şeklindeki öğütlerle, hatta tehditvari uyarılarla, bundan kaynaklanan korku iklimiyle hayat bulmaktadır. Sokağın politik bir arenaya ve kitle ey-

lemlerinin politik bir niteliğe doğru gelişmesinin, örgütlü mücadeleye yönelmenin AKP-MHP blokuna yarayacağına dair kitlelerin sınıfsal çıkarlarını gerici çıkarlara angaje eden, kitle inisiyatifini belirsizleştiren bir gerici söz konusudur. Kitlelerin politik bilincini körleştirme amacı burada ortaktır. AKP-MHP bloku da her hak arayışını “darbe”, “terör”, “dış güçlerin oyunu” gibi şoven argümanlarla karşılamakta ve bununla da yetinmeyip her türlü iletişim aracını kullanarak, yargıyı da, polis ve jandarmayı da alet ederek acımasız bir saldırıya girişmekte ve demokrasi için, halkın kendi çıkarları doğrultusunda geliştirebileceği hareketi engellemektedir.

Görmeliyiz ki bu süreçteki asıl kuşatma ideolojiktir. Genel bir kuraldır: somut koşulların aleyhlerine gelişmesine paralel egemenler ideolojik olarak tahakküm oluşturmanın arayışında olurlar. Oluşan ve oluşturulan seçim iklimi bu kuşatma için etkili şekilde kullanılmaktadır.

Türk hâkim sınıflarının ortak paydalarından olan Kürt düşmanlığı, devletin bekasını ve varoluşunu tanımlama biçimleri bugün de kendi aralarındaki dalâşta sıklıkla açığa çıkmaktadır. Aralarındaki rekabetin yoğunluğu kadar ekonomik kriz koşulları da onları kendi gerçeklikleriyle yüz yüze bırakmakta, sözde demokrasi havariliğine yönelse-

ler de her zaman bir keskin sınırlama ile hareket ettikleri görülmektedir. Helleleşme retorığının, büyüklüğüne rağmen içinin boşluğu bu bakımdan dikkat çekicidir! Bu retorüğün özellikle Irak ve Suriye’de Kürt ulusal hareketine, kazanımlarına karşı saldırılarda zayıflaması hiç kimsenin gözünden kaçmayacak kadar açıktır. Bu aynı zamanda dış politikada askeri saldırganlığı, bunun koşullarını yaratacak iklimi oluşturma yöneldir. Tüm toplum, şovenizmle zoraki inşa edilen tehdit tanımlarına göre şekillendirilmektedir. Türk hâkim sınıfları Ortadoğu’da bozulan denklemlerde kendi varlık koşullarını güçlendirmenin, olası tüm tehditleri bertaraf edecek bir

örtülü dile getiren Çavuşoğlu “gerekirse ortak operasyona” olanak verecek bir ilişki düzeyini tanımlamıştır. Faşist diktatörlük Rojava’da alan genişletmek için Suriye politikasını, Esad karşıtı Cihadist örgütlere rağmen, onları “terk etmeyi göze alacak” kadar evirecek bir eğilimin işaretlerini vermiştir. Putin ile yapılan görüşmeler sonrası, düne kadar “ortak operasyonlar yürüttüğü”, destek çıktığı güçlerin TC’yi protesto gösterileri pazarlığın İdlib’i de içerecek şekilde döndüğünü açık etmiştir.

Emperyalist güçlerin bölgesel çıkarları ve ezen ulus egemenleriyle kurdukları ilişkiler Kürt ulusunun kurban edilmesini sağlayabilir. Rojava kazanımları gelinen aşamada emperyalizmin politik köleleştirme kuşatmasıdır ve Türk, Arap egemenlerinin şoven kör bıçağı altındadır.

Türk egemen sınıflarının faşist klikleri, ilkin şovenizmi ve “ezen ulus gururunu” köpürterek kitleleri zehirleme siyasetinde ortaklaşmaktadır. İkincisi, kitlelerin örgütsüzlüğünde, pasifliğinde, hak ve özgürlükler için mücadeleden geri durmasında, bu yöndeki gelişmeleri engellemekte ortaklaşmaktadır. “Beka sorunu” ile Kürt düşmanlığı, şovenizm her vesileyle adeta ortak ve birbirini tamamlayan söylemlerle güçlendirilirken, kitlelerin memnuniyetsizliği sandık pusulaları arasına sıkıştırılmaktadır. Hiç kuşkusuz reformist ve parlamentarist güçlerin de seçimlere biçtikleri rol, değişim dinamiğini “AKP-Tayyip” karşıtlığına kitleleyen yaklaşımları bu politik iklimde önemli bir etkidir.

Komünistlerin kitlelerin kurtuluş programını içeren çizgiden, işçi sınıfının ve halkın bağımsız eylem ve hareketine odaklanan ve onun örgütlenip güçlenmesine yoğunlaşma yaklaşımında ısrar etmesi ve kararlı durması hayati önemdedir. Kitlelerin çelişkilerine, onların irili ufaklı tüm hareketlerine ve sorunlarına tam anlamıyla cevap olan yönelim esas olmalıdır. Gerçek devrimci çizgi ve kurtuluş hattı bunun sağlanması, bunun devrimci eylem ve propaganda ile hayata geçirilmesidir. Şovenizmle halkın ideolojik-politik ablukaya alınmasına, yaşadıkları yoğun ekonomik veya politik çelişkilerin iyileştirme ve seçimlerle düzeleceğine dair yaklaşımların devrim için çalışmakla, Halk Savaşı ile kurtuluş güzergâhında bizzat hareket ve eylemin içinde önderleşerek, onları inceleyip kitleleri ikna ederek alt edilebileceği unutulmamalıdır. Sıradanı aşan, kitlelerin aldatılmasına barikat ören devrimci çalışmalar rotamız olacaktır.

ETF TEKSTİL İŞÇİLERİ KIDEM TAZMİNATI İÇİN DİRENİYOR

Deriteks'in örgütlü olduğu ve kapatılan ETF Tekstil fabrikasında çalışan yaklaşık 250 işçi kıdem tazminatları için direniyor. 20'li günleri geride bırakan ETF işçileri Türkiye Giyim Sanayicileri Derneği (TGSD) yönetim kurulu üyesi patron Sanem Dikmen'den haklarını istiyor. İşçilerin karşısına polisleri diken Sanem Dikmen, polisin de desteğiyle fabrikadan malları çaldı. Kaft ve Puma gibi büyük giyim firmalarına üretim yapan ETF işçileri patron Sanem Dikmen'den kıdem tazminatlarını istiyor. Hem giyim firmalarının önünde hem Tuzla'da bulunan ETF Tekstil önünde direnişlerini sürdüren işçilerle söyleşi gerçekleştirdik.

Yeni Demokrasi: Merhaba kendinizi tanıtır mısınız? Fabrikanın kapanma sürecinin ardından neler yaşadınız?

Songül Baş: Adım Songül Baş. 17 yıldır ETF Tekstil'de çalışıyorum. Burada her zaman özverili çalıştım. Yeri geldi mesaiye kaldım, yeri geldi pazarları çalıştım. Sadece işimiz olsun diye, işimiz çıksın diye, markalar bize iş versin diye. Adidas'a, Nike'a çalıştık. Bunlar siparişlerini çekince firmadan, patron da güya "İşlerim düştü, ben zarar ettim." dedi. Bundan bir ay önce işçi çıkartmaya başladı. Yaklaşık 26 tane arkadaşımızı kapının önüne koydu. Onlara kıdem ve ihbar tazminatlarının verileceğini söyledi önceden. Daha sonra çağrıldıkları zaman yüzde 40'ı verilmiş. Bunu arkadaşlarımız kabul etmedi, hiçbiri imzayı atmadı. Burada direndiler. Biz de paydoslarda onlara destek veriyorduk, yemek paydosunda, çay

paydosunda. Ondan sonra bize de 31 Temmuz'da iş akdinin feshedileceği denildi. Bize de aynı şey yapılacak diye biz de daha ayın 30'u gelmeden işi bıraktık. Direkt dışarı çıktık. Kendi haklarımızı istedik, kendi emeklerimizi istedik. İçeride tazminat var, ikramiyem var, izin param var.

Şu anda direnişimizin 14.günü. İlk etapta bahçedeydik. İşyerinin bahçesinde bekliyorduk daha sonra bizim oradan çıkmamız istendi. Hakkımız olmadığını, kendi mülkünü işgal et-

fabrikasını veya Porche'sini istemiyorum ondan.

Sema Lermi: Merhaba ben Sema Lermi. 6 yıldır ETF Tekstil'de çalışıyorum. Patronumuzun bizi işten çıkaracağını öğrendik. Kapıya kilit vuracağını öğrendiğimizde bizim hiçbir hakkımızı kesmeyeceğini, mağdur olmayacağımızı söylemişti. 24 saat sonrasında bu karardan vazgeçip bize alacaklarımızın tümünün 1/3'ünü vermeyi teklif etti, arabuluculuk nezdinde. Tabii bizim bunu kabul etmemiz mümkün

diye düşündüm ama olmadı. Burada bir insan var çatıda, üç çocuk annesi, o da benim gibi bir kadın demedi. Görüşme taleplerimizi reddetti. Bana özel tekliflerle geldiler ama ben kabul etmedim arkadaşlarımı düşünerek. Arkadaşlarımın da dedim haklarını vermesi şartıyla buradan inirim ama o hiç bu konuda bir adım bile atmadı. En sonunda 6 saatin sonunda beni DERİTEKS Sendikası Genel Başkanı Makum Alagöz ile Türk-İş İstanbul Bölge Sorumlusu Adnan başkan ikna yoluyla indirdiler ama biz hala sonuç alamadık ve burada direniyoruz.

Dün üç tane tır içeri girip içerideki malı ve ekipmanları çıkarmak için buradaydı. Biz tırların önüne oturduk. Geçmesine izin vermedik ve sanırım 500'e yakın polis vardı burada çevik kuvvet. Belki de fazlaydı bilemiyorum. Tırları geri gönderdik. İçeriden de bir tır çıkacaktı ona da müsaade etmedik. Hatta Ece Dikmen kendisi Sanem Dikmen'in kızı olur, patronumuzun kızı. Kendisi şoförün yanına oturarak "Sürün üstlerine" dedi ama şoför de bunu tabii ki dinlemedi, dinlemedi. Geldi biraz ama durdu sonrasında. Bu sırada Sanem Dikmen'in kızı Ece Dikmen bizi sürekli fotoğraflamaya çalıştı. Tabii bu da bir şovdu, yaptıkları şov. Yani beni 25/2 kodundan işten çıkardı tazminatsız. İşsizlik maaşımı da alamıyorum. Hani beni tamamen mağdur etmeye çalışıyor ama ben buradayım, direniyorum. Karşısında dimdik durmaya devam edeceğim. Sesimizi duyduğunuz için teşekkür ediyorum size de.

tiğimizi söyledi. Oysa o da bizim paramızı işgal etmişti ama yasalar maalesef bize bu hakkı vermiyormuş. Onlara bu hakkı veriyor. Onlar bizim paramızı işgal edebiliyor ama ben onun bahçesini bile işgal edemiyorum. Ben kendi emeğimi istiyorum, kendi alın terimi istiyorum. 17 yıllık çalışmışlığımı istiyorum ondan. Kendi

değildi. Biz de direnmeye başladık bu konuda. Direnişimizin 5. gününde artık yani uykusuzluk, gece gündüz buradayız çünkü buradan hiçbir şey çıkmaması için nöbet tutuyoruz arkadaşlarımızla. 5. günü o psikolojiyle, uykusuzum gece de uyumadığım için çatıya çıktım. Sesimizi duymasını istedim. Artık hani vicdanı biraz sızlar

AS Plastik işçileri sendikal hakları için eylemde

HABER MERKEZİ- İstanbul Esenyurt'ta bulunan As Plastik işçileri sendikal hakları için eyleme geçti. 180 işçinin çalıştığı As Plastik'te işçilerin büyük çoğunluğu Türk-İş'e bağlı Petrol-İş'te örgütlendi. As Plastik patronu, işçilerin örgütlü olduğu Petrol-İş'in yetki başvurusuna itiraz etti. Hem yetki itirazı hem de patronun "sendikasız sözleşme" dayatmasına karşı As Plastik işçileri her öğle

arası eylem yapma kararı aldı.

Sendikal haklarının kabul edilmesinde durumunda eylemlerin sıklaşacağını iş yavaşlatma veya iş durdurmaya kadar varacağını söyleyen işçiler "İsterlerse yüzde yüz zam versinler, sendikayı içeriye sokmadan hiçbir şeye imza atmayacağız." dedi.

As Plastik'te çalışan bir işçi 140'a yakın işçinin Petrol-İş'te örgütlendiğini söyleyerek "Yetki için yeterli

çoğunluğa sahibiz, patron sırf sendika girmesin diye işi uzatmaya çalışıyor ancak elinden bir şey gelmez. O sendika buraya girecek. 6 aydır As Plastik patronuyla sözleşme görüşmeleri yapıyoruz. Belli bir yere kadar gelmişken bir anda anlaşılın tüm maddeleri sıfırladılar, görüşmelere sıfırdan başlamak istedik. Bunun üstüne sendikanın yetkisine de itiraz ettiler. Böyle olunca biz de eylemlere başladık." dedi.

Taşeron belediye işçileri kadro hakkı için sokakta

HABER MERKEZİ- İktidarın kadro sözü vererek belediye bünyesindeki şirketlerde taşeron olarak çalışmayı dayattığı işçiler, kadro talebiyle Beşiktaş'ta eylem yaptı. Taşeron Belediye İşçileri Birliği'nin çağrısıyla yapılan eylemde, "Güvencesizlik köleliktir, kadro istiyoruz." denildi.

AKP-MHP iktidarının "Taşeron belediye işçilerini kadrolu yapıyoruz." sözünün belediyelere bağlı şirketlerde kölece koşullarda taşeron olarak

çalıştırılmaya devam edilen işçiler sokaklara çıktı. 450 bin işçiye verilen kadro sözünün tutulmamasına tepki gösteren işçiler, kadro talebini yineledi.

Taşeron Belediye İşçileri Birliği (TABİB) tarafından gerçekleştirilen eylemde, "Tahammülümüz kalmadı, geçinemiyoruz" şiarıyla Beşiktaş iskele meydanında açıklama yapıldı.

"Güvencesizlik köleliktir, kadro istiyoruz", "4A'dan 4D'den direne direne",

"Emeğimiz bizimdir, patrona köle sermayeye kul köle olmayacağız. Güvenceli çalışma istiyoruz", "Tahammülümüz kalmadı geçinemiyoruz", "450 bin yürek tek soru kadro nerede" yazılı pankartlar ile "Taşeron belediye işbirliği", "Kadrolu değil asgari ücretli olduk", "Ver kadroyu gör etkiyi" sloganlarının öne çıktığı dövizler taşındı.

Halkların Demokratik Partisi (HDP) Milletvekili Züleyha Gülüm, demokratik kitle örgütleri ve siyasi parti temsilcilerinin katıldığı eylemde işçiler, belediye işçi kadrosuna geçmeyi beklerken haklarının gasp edildiğinin altını çizdi. İşçiler patronla iş birliği içinde olan emek düşmanı sarı sendikalara boyun eğmeyeceklerinin altını çizdi.

'ŞİRKET İŞÇİLERİNİN TABAN ÖRGÜTLENMESİYİZ'

Basın metnini okuyan Tekin Şahin, Taşeron Belediye İşçileri Birliği'nin, belediye şirketlerinde çalışan işçilerin tabandan doğan öz örgütlenmesi olduğunu söyledi. Sendikası veya

siyasi kimliği fark etmeksizin Türkiye'nin dört bir yanındaki belediye şirketlerinde çalışan taşeron işçilerin deneyimlerini paylaştığı ortak bir zemin oluşturduklarını kaydeden Şahin, "Lideri yoktur, herkes eşit söz hakkına sahiptir. Bizi ortaklaştran, işçi sınıfı olmamız, ücret karşılığında kamuda hizmet üreten insanlar olmamızdır." dedi.

Serbest kürsüde söz alan KHK ile ihraç edilen işçiler, belediyelerin kendilerine verdikleri sözü tutmayarak işten attığını söyledi. İşçiler, kadro sorununun 450 bin belediye işçisinin sorunu olduğunu belirterek, aynı zamanda kamu kaynaklarının sermayeye peşkeş çekildiğine işaret etti. İşçiler hak mücadelesi için eylemlerini sürdüreceklerini vurguladı.

Eylemde sık sık, "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek", "Birleşe birleşe kazanacağız", "Sermayeye değil emeğe bütçe" sloganları atılırken işçiler dayanışma ve birlikte mücadele çağrısı yaptı.

İhraç edilen eğitim emekçileri: "Bizi ekmeğimizle terbiye edemezler"

SAMANDAĞ- Son süreçte çeşitli bahanelerle ihraç edilen eğitim emekçileri için Samandağ Eğitim-Sen şubesinde basın açıklaması gerçekleştirildi.

Eğitim-Sen üye ve yöneticilerinin, Kanun Hükmünde Kararnameler (KHK) ile ihraç edilen eğitim emekçileri ve Yeni Demokrasi okurlarının katıldığı açıklamada "Keyfiliğe Boyun Eğmeyeceğiz!" pankartı asıldı.

Açıklamada söz alan ve çeşitli bahanelerle öğretmenlikten ihraç edilen Yeni Demokrasi okuru Çağdaş Can "31 Temmuz'da süresi biten 35. madde kapsamında soruşturmamız sürüyordu. Soruşturmanın bitmesine 2 gün kala karar verildi ve ihraç edildim." dedi. Can, ihraç edilme gerekçesinin sosyal medya paylaşımları, müzik etkinlikleri ve 1 Mayıs yürüyüşleri olduğunu belirtti. Tüm bu etkinliklerin "örgüt propagandası" kapsamında değerlendirildiğini söyleyen Çağdaş Can, "2012'de 'Hepimiz N.Ç.İyiz' paylaşı-

mı yapmıştım. Bu paylaşımım örgüt propagandasına delil olarak sayıldı. N.Ç. 14 yaşında 28 kişinin tecavüzüne uğrayan bir çocuk. Bu çocuğu sahiplenmek suç olarak sayıldı. Biz

lerdir." dedi.

İŞİD'in katliamlarını teşhir eden paylaşımların dahi örgüt propagandasına delil olarak gösterildiğini aktaran

buradan söylüyoruz o zaman eğer bu suçsa biz bu suçu işlemeye devam edeceğiz. Ama biliyoruz ki esas suçlular bunu fezlekelere ekleyen-

Can, İŞİD'e toz kondurmayanları da teşhir edeceklerini dile getirdi. "İhraç gerekçesinde ilginç bir detay daha var. Kedi paylaşmışım sosyal medyada. 1 Mayıs yürüyüşünde fla-

maya tırmanmaya çalışan bir kedi. Bu dahi örgüt propagandasına delil olarak sayıldı." diyen Can, ihraç edilmesinin ardından 1 aylık maaşın iadesinin istendiğini ifade etti.

Çağdaş Can konuşmasını şu cümlelerle sonlandırdı: "Mücadelemizde hiçbir şekilde eğilip bükülmeyeceğiz. İşçilerin, köylülerin, kadınların, çocukların ve bütün ezilenlerin haklarını savunmaya, mücadele etmeye devam edeceğiz. Tabii ki bu mücadelemiz onlar tarafından meşru görülmecektir. Ama biz mücadelemizin meşruluğunu Koçlardan, Sabancılardan, Cengiz Holdinglerden almıyoruz. Biz mücadelemizin meşruluğunu Soma'da katledilen işçilerden, Karadeniz'de doğa talanına karşı mücadele eden köylülerden, Gezi şehitlerinden alıyoruz. O yüzden bizi hiçbir şekilde ekmeğimizle terbiye edemezler."

Açıklamada KHK ile ihraç edilen Pelin Akbaş Yeşil ve Samandağ Eğitim-Sen Şube Başkanı Cüneyt Kayıççı da birer konuşma gerçekleştirerek ihraçlara tepki gösterdi.

AMAZON'DA SÖMÜRÜ DE DİRENİŞ DE BÜYÜYOR!

Dünyanın en büyük şirketlerinden biri olan Amazon'da yaygın sömürü ve kötü çalışma koşulları gündem olmaya devam ediyor. Faaliyet yürüttüğü dünyanın dört bir yanında sendikal örgütlenmeye karşı olan Amazon şirketi Türkiye'de de saldırgan yüzünü gösterdi. Amazon'un Türkiye'deki depolarından biri olan Kocaeli Dilovası'ndaki Ceva Lojistik'te Depo, Liman, Tersane ve Deniz İşçileri Sendikası'na (DGD-Sen) üye olan işçiler işten atıldı. Onlarca işçinin işten atıldığı Ceva Lojistik önünde direniş sürüyor. Direnişi sürdüren işçilerle çalışma koşullarını ve işten atma saldırısını konuştuk. **İşçiler bu saldırıları gazetemize şu şekilde aktardı:**

İbrahim Volkan: Merhaba arkadaşlar. Ben içerideki Ceva Amazon 3 kısmında çalışıyorum. Aynı zamanda DGD-SEN yasal temsilcisiyim burada. İşçi arkadaşlarımızın zaten birçoğunun atıldığını gördük. Biz bu sendika içerisinde örgütlenmeye devam ediyorduk, fabrika içerisinde örgütlenmelerimiz fazlasıyla artmaya başladı. Bunu gördüler, bizim bundan dolayı işten çıkamamızı istediler. Bahaneler uydurdular yani bizi işten kovmak için. "Ya tazminatınızı vereyim gidin dediler ya da sizi farklı yerlere göndereyim farklı yerlerde çalışın." dediler. İnsanların bunu kabul etmeyeceğini bildikleri için çıkarma sebeplerini anlaşılabilir olarak gösterip işçilerin tazminatlarının yarısını belki de çok daha azını vererek kandırmaya çalışıyorlar.

Biz bunları işçilere anlattık. İçeride dönen olayları da anlattık. Bunu anlattığımız için, sendikaya üye olduğumuzu bildikleri için bizi işten çıkartmak istediler. Bize de aynı senaryoları kurdular. Dediler "Seni farklı bir yere göndereceğiz." Ben kabul ettim. İl dışına söyledikleri için beni gönderemeyeceklerini söyledim. 7 gün düşünme hakkım olduğunu da söyledim. Bana hemen evrak imzalamak istediler. Yani işten atma saldırısı olmasa da sürgünle mobbing uyguladılar. Ben dedim her şeye rağmen 7 günlük düşünme hakkımı kullanacağım, gelip iş yerinde çalışacağım dedim. Gece 12 vardiyasında geldiğimde beni güvenlikler içeriye almadılar. Haklarında tutanaklar tuttum, avukatlarıma ilettim.

İçerideki arkadaşlarımıza da aynı şeyler yapılmaya devam ediyor. Şu anda işçiler içeride teker teker insan kaynaklarına çağrılıp işten çıkartılıyorlar. Yani bununla ilgili içerideki arkadaşlarıma sözlerim olacak. Kimse korkmasın. DGD-SEN de burada. Gece beni burası beş kuruş para vermeden gecenin 12'sinde burada servis dahi olmadan beni evime yürüyerek gitmeye yönlendirdiler. Benim buradan evime gitmem gerçekten çok uzun bir yol. Yürüyerek gitsem yaklaşık en az benim 6 saatimi alacak. Bunu bildiklerine rağmen beni kapıdan gönderdiler. "Çık dışarıya, ne yapıyorsan yap." dediler.

Ferhat: 1,5 senedir ben burada çalış-

ıyorum. Öncesinde C depodaydım. C depodan çıkartılıp A depoya gönderildim. İstek üzerine değildi, zorla gönderdiler. Bütün mobbinglere rağmen yine çalıştık ama hiçbir şekilde emeğimizin karşılığını alamadık. 1 sene 6 ay oldu çalışıyorum yeni işçilerle aynı maaşı alıyorum. Kampanya zamanlarında sürekli zorunlu mesaiye bırakıyorlardı. Biz istemiyorduk **tabi**. Niye istemiyorduk? İstemememizin bir sebebi vardı. Çünkü onun karşılığını hiçbir zaman alamadık. 72 saat mesai yapsan bile 45 saatini alabiliyordun ve biz maaşlarımızı daha güzel beklerken maaşlarımız yattığında üzücü bir rakamla karşılaşıyorduk. Şimdi içeride belirli başlı alanlar var. Ben alanımdaydım, başka alanlara gönderiliyordum desteğe. Ben istemediğim halde zorla gönderiyorlardı.

İçeride gerçekten çok büyük mobbing var. Biz de en doğal hakkımız olduğu için sendikaya üye olduk. 1, 1.5 sene oluyor sendikaya üye olalı. Sendikaya üye olduğumuz için arkadaşlarımızı işten çıkarttılar. Bizi de işten çıkarttılar. Hiçbir şey yokken, 2 aydır ben raporluydum, geldim 1 gün çalıştım ertesi gün haber geldi, "İşten çıkışın verildi." dediler. İşten çıkışlarımızda nasıl veriliyor; farklı depoya gideceksin diyorlar, desteğe gönderiliyoruz. Farklı depoya gitmeyi tercih ettiğimde de "Bizim oraya servisimiz yok ama" diyor. "Oraya servis yoksa biz nasıl gidip geleceğiz?" diye sorduğumuzda da "Taksiyle gidersiniz, belli

bir ücret belirleriz siz o ücretle gidersiniz, diğer kalanını da kendi cebinizden karşılırsınız." diyorlar. Gerçekten bu işçi çalışıp da taksiye vereceği bir durumu yok. Bu krizde taksiye verecek bir paramız da yok. Bu gerçeği söyleyelim.

Burada şimdi sendikalı bir şekilde mücadele veriyoruz, direniyoruz. Herkesi direnişe davet ediyoruz. Herkesi buraya davet ediyorum arkadaşlar korkmanın hiçbir anlamı yok. Buraya gelin birlikte olalım, bize destek verin. Güzel şeyler görelim, güzel şeyler yaşayalım.

Melike: Biz içerideki çalışma koşullarından memnun olmadığımız için kendi içimizde bir toplantı düzenlemek istedik. Daha sonra fabrika yöneticileri içeri girerek bize toplantı için temsilciler seçmemiz gerektiğini söylediler. Temsilcilerden biri de bendim. Yukarıda gayet güzel, iyi, hoş karşılandık. Sorunlarımıza çözüm üreteceklerini söylediler ama hiçbir şekilde çözüm üretilmedi. Ertesi gün bizi kapıya koydular. Önce yukarıya çıkan temsilcilerden başlayarak daha sonra içerideki sendikalı arkadaşlarımızın tamamı ve o toplantının içerisinde olan tüm arkadaşlarımız şu an burada. Hepimiz haksız yere işten çıkarıldık.

Fazla bir baskı vardı, kampanya dönemlerinde çok fazla baskı vardı. Zorunlu mesaiye bırakılıyorduk. Onun dışında kaldığımız mesainin karşılığını asla alamadık ücret olarak.

Adalet Nöbeti'nin 21. haftasına da polis saldırdı

HABER MERKEZİ- Adalet Nöbeti eylemlerinin 21. haftasında HDP Bahçelievler İlçe Örgütü önünde bir araya gelen tutsak yakınları ile çok sayıda kişi ters kelepçelenip, darp edildikten sonra gözaltına alındı. Polis bir anneye 9 plastik kelepçe taktı.

Hasta ve infazları yakılan tutsakların yakınları tarafından başlatılan Adalet Nöbeti eylemcileri, 21. haftalarında eylemlerini Halkların Demokratik Partisi (HDP) Bahçelievler İlçe Örgütü önünde gerçekleştirdi. Bu haftaki eyleme, çok sayıda tutsak yakınının yanı sıra HDP ilçe örgütleri ile gençlik meclisi üyeleri, Marmara Tutuklu ve Hükümlü Aileleri ile Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği (MATUHAY-DER) ve Anadolu Yakınlarını Kaybeden Ailelerle Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği (ANYAKAY-DER) yöneticileri, Halkların Demokratik Partisi (HDP) İstanbul Milletvekili Musa Piroğlu, Halkların Demokratik Kongresi (HDK) Yaşlılar ve Emekliler Meclisi üyesi Meryem Güneş ile İstanbul Eşsözcüsü Erken Tepeli ve Barış Anneleri İnişiyatifi üyeleri katıldı.

TÜM SOKAKLAR KAPATILDI

Açıklama öncesi Şirinevler Meydanı'nda bir araya gelen kitle burada polis tarafından ablukaya alınırken, ilçe binasının çevresindeki tüm sokaklar da çok sayıda gözaltı aracı ve yüzlerce polis tarafından kapatıldı. İlçe binası önüne inen anneler, "Annelerin Adalet Talebi Bizim Talebimizdir" pankartı açtı. Bu esnada polisler, HDP İstanbul Milletvekili Musa Piroğlu ile konuş-

arak, açıklamanın yasaklandığını öne sürdü. Piroğlu, annelerin adalet talebiyle bir araya geldiğini belirterek polis engelini dinlemeyeceklerini ilettiler.

ABLUKADA 'ADALET' SLOGANI

Polis ablukasında anneler, hapis hane-deki çocuklarının insanca koşullarda yaşayabilmesi için alanda olduklarını

belirterek "adalet" sloganıyla taleplerini haykırdı. Bu esnada kitleye saldıran polisler, aralarında HDK İstanbul Eş Sözcüsü Erken Tepeli, HDP Bahçelievler İlçe Eş Başkanı Fatma Çatak'ın da bulunduğu çok sayıda kişi darp edilerek gözaltına aldı. Gözaltı aracına zorla bindirilmeye çalışılan eylemciler, "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek", "Bijî berxwedana zindanan" sloganları attı.

GAZETECİLER UZAKLAŞTIRILDI

Annelerin direnişini görüntülemek isteyen gazeteciler ise polis tarafından darp edilerek alandan uzaklaştırıldı-

ya çalışıldı.

POLİS 9 PLASTİK KELEPÇE TAKTI

Direnişlerini sürdüren tutsak yakınları polisin saldırısı ile darp edilerek gözaltına alındı. Gözaltına alınan tutsak yakınları, sık sık, "Bijî berxwedana zindanan" sloganı attı. Tutsak yakını Fince Akman'ı işkence ile gözaltına

'BOYUN EĞMEYECEĞİZ'

Bir diğer tutsak yakını Kumri Akgül de, polisin saldırısıyla karşı karşıya kaldı. "Bijî berxwedana zindanan" sloganını atarak ters kelepçelenip gözaltına alınan ve daha sonra araca bindirilen Akgül, burada da sloganlarına devam etti.

Tutsak yakınlarına işkence yapan polis memurlarına çevrede bulunan halk tepki gösterdi. Tepki gösteren çevredeki birçok kişi de polisler tarafından gözaltına alındı. Polisler, tutsak yakınlarının eylemini görüntülemek isteyen Mezopotamya Ajansı (MA) muhabiri Doğan Kaynak'ı uzun süre alıkoyarak GBT yaptı.

EN AZ 15 GÖZALTI

Fince Akman, Cemile Çiftçi, Cemile Karakaş, Kumri Akgül, Zeynep Calihan, HDP Küçükçekmece İlçe Eş Başkanı Gülsüm Öztürk, Süleyman Çelik, HDP Bahçelievler İlçe Eş Başkanı Fatma Çatak, Resul Çatak, HDK İstanbul Eş Sözcüsü Erkan Tepeli, Fikri Öztürk, ANYAKAY-DER Eş Başkanı Evin Genç, HDP Bakırköy İlçe Eş Başkanı Sadık Yılmaz, HDP Gençlik Meclisi üyesi Mizgin Taşdemir ve soyadı öğrenilemeyen Dünder isimli bir kişi saldırıda gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar karakoldaki ifadelerinin ardından serbest bırakıldı.

Polis saldırısına tepki gösteren HDP İstanbul Milletvekili Musa Piroğlu, "Hasta Tutsaklara Özgürlük" yeleği giyerek Şirinevler Meydanı'na yürüyüş gerçekleştirdi.

AYM, Aysel Tuğluk'un tahliye talebini reddetti

HABER MERKEZİ- Anayasa Mahkemesi (AYM) Kandıra 1 Nolu F Tipi Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde hasta tutsak Aysel Tuğluk hakkında tedbir kararı uygulanarak infazının ertelenmesi ve tahliye edilmesine yönelik başvuruya dair ara kararını kurdu.

AYM, kurduğu ara kararda, Tuğluk'un cezasının infazı-

nın ertelenmesi ve tahliye edilmesine yönelik tedbir talebinin reddi yönünde hüküm kurdu.

Tedbir kararı uygulanmasına da hükmeden AYM, kararında şu ifadelere yer verdi:

"Başvurucunun yaşamının, maddi ve manevi bütünlüğünün korunması için gerekli tedbirlerin alınmasına yönelik tedbir kararı verilmesine, tedbir kararı kapsamında başvuru- cunun te- davisine devam edilmesinin yanı sıra,

nöroloji ve psikiyatri polikliniklerinde düzenli bir şekilde muayenesinin sağlanmasına, hastalığının seyri ve ilerleme durumuna göre belirli aralıklarla cezasının infazının ertelenmesi ve tahliyesinin gerekip gerekmediğinin değerlendirilmesine, başvuru- cunun halen Kocaeli 1 Nolu F Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda tutulduğu gözetilerek Kocaeli Cumhuriyet Başsavcılığının Anayasa Mahkemesini süreç hakkında gecikmeksizin bilgilendirmesine."

KPSS SKANDALI

İLK DEĞİL SON DA OLMAYACAK!

Okula başladığımız ilk andan itibaren final çizgisine ulaşmaya çalıştığımız bir maraton içerisine hapsolüyoruz. Girdiğimiz onlarca deneme sınavları, lise, üniversite ve ardından sözde daha iyi bir gelecek için yüksek lisans, doktora sınavları... Maraton sadece bu sınavlarla son bulmuyor elbette. Sonrasında işe girmek için uğraştığımız mülakatlar, referanslar derken bir döngü içerisinde sürekli sınanıyoruz. Gündemden düşmeyen, her yıl milyonların katıldığı bu sınav sistemi içerisinde bir yer bulup yerleşmek her geçen gün daha da zorlaşırken yılın bu dönemine 2022 KPSS sınavı damgasını vurdu.

2022 KPSS Lisans Sınavı 31 Temmuz'da yapıldı. Yaklaşık 1 milyon 500 bin kişinin girdiği KPSS'de, sınav biter bitmez soruların çalınması/sızdırılması üzerine iddialar ortaya atıldı. Sınava giren kişilerin KPSS sorularının Yediiklim Yayınları'nın deneme sınavlarındaki sorularla birebir aynı olduğu yönündeki paylaşımları sanal medyada büyük bir yankı uyandırdı. Sınava girenlerin duruma tepki göstermesinin ardından sanal medya platformu olan Twitter üzerinde #kpssdeikincifetoskandalı ve #kpssiptaledilsin etiketleri gündem oldu. Telegram gruplarında hızlı bir şekilde yayılan bu iddiayı sınava girenler karşılaştırmalı olarak kanıtlandı ancak buna rağmen ÖSYM iddiaları yalanladı.

Kamu Personeli Seçme Sınavı (KPSS) geçtiğimiz günlerde yapılan oturumların ardından ÖSYM sınav kitapçığını yayınladı. Yayımlanan kitapçıkta sınav girenler ve bazı öğretmenler çıkan soruların Yediiklim Yayınları'nın yaptığı deneme sınavında çıkan sorularla tamamen aynı olduğu yönünde paylaşımlarda bulundu. Sanal medyada gündem olan bu tartışma, soruların karşılaştırılmasıyla netliğe kavuştu. Bu süreçte Yediiklim Yayınevi'ne ait deneme sınavlarının satışlarının durdurulduğu belirtildi. Öte yandan ÖSYM yaptığı açıklamada bu iddiaların asılsız olduğunu, yapılan sabah ve öğlen oturumlarında sınavın güvenli

bir şekilde son bulunduğunu, yapılan inceleme sonucunda böyle bir iddianın gerçekçi olmadığını belirterek yalanladı. Yapılan açıklamanın ardından Recep Tayyip Erdoğan'ın bu konuyla "özel" olarak ilgilenerek Devlet Denetleme Kurumu'na verdiği inceleme talimatı ile ÖSYM Başkanı Prof. Dr. Halis Aygün

görevden alındı. Görevden alınmasının ardından açıklamalarda bulunan Halis Aygün yaşanan KPSS skandalının 4 yıllık görev süresinin tamamlanmasına 1 ay kala kendisine "itibar suikasti" yapıldığını ileri sürdü. Yaşanan olayların görev yaptığı süre boyunca başarılarının birilerine rahatsızlık verdiğini belirterek "Bizim için düğmeye basıldı, kırgın değil üzgünüm" açıklamalarında bulundu.

KPSS sorularının sızdırılma skandalının patlak vermesinin ardından Yükseköğretim Kurulu (YÖK) Başkanı Erol Özvar, kurul olarak inceleme başlattıklarını duyurdu. Skandalın ortaya çıkmasından 3 gün sonra ise polislin Yediiklim Yayınları'nın iki merkez binasına baskın yaparak dokümanlara el koyduğu öğrenildi. Bununla birlikte Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'nın yürüttüğü araştırma kapsamında 2 dershaneye giden bazı adayların tüm soruları doğru yaptığı iddiası ile soruşturmanın daha da derinleşeceği yönünde yapılan açıklamalarla soruşturmanın 2 ayaklı yürütülmesi ve yayınevini ÖSYM ile bir bağlantısının olup olmadığı, soruları doğru cevaplayan adayların kimler olduğu, aralarında ilişki ağının olup olmadığı değerlendirilmeye devam ediyor.

SKANDALLAR KENDİNİ GÜNCELLİYOR

KPSS'nin soru skandallarına karışması aslında yeni karşılaştığımız bir durum değil. 2022 KPSS'sinde yaşanan soru krizi sanal medyada 2010 ve 2012 yıllarında soruların çalınmasıyla gündeme oturan Gülen Cemaati'ni akıllara getirdi. 2010 yılında yaşanan olayda yürütülen soruşturma kapsamında dinlemeye takılan Baki Saçı'ya soruların Ankara Turgut Özal Düşünce ve Hamle Derneği'nde çalışan Bekir Koşucu tarafından e-mail aracılığıyla gönderildiği tespit edilmişti. Alınan ifadeler ve incelemeler doğrultusunda ise KPSS sorularının Gülen Cemaati'ne yakın olan kişilere ulaştırıldığı öğrenildi. Bunun üzerine Başsavcı Gökalp tasfiye edilmişti. 2012 yılında ise Gülen Cemaati ile ilişkisi olduğu

öğrenilen ve Gülençiler davasında yargılanan eski ÖSYM Başkanı Ali Demir verdiği ifadede, 2012 KPSS'de soruların sızdırılmasının ardından sınavın neden iptal edilmediği sorusuna "önemli bir ismin" sınavın iptal edilmesini istemediğini belirtmişti. Demir'in, soruların sızdırıldığı tespit edildiği halde 2012 KPSS sınavının neden iptal edilmediği sorusuna karşılık da "önemli bir ismi" işaret ederek, "sordum, iptal edilmesin yanıtı alınca iptal etmedik." demişti.

2010 yılından bugüne dönen tartışmalarda merkezi olarak yapılan bu sınavların gerçekte birçok gündemi perdelemeye çalıştığı ortaya çıkıyor. Sözde sınava girenleri "eşit" bir şekilde elemeye yönelik yapılan bu sınavlar sistem içerisinde oluşturmaya çalışılan müfredatla, ders kitapları ve soru kitapçıklarıyla, mülakat ve atamalarla kendi kadrosunu yetiştirme, kendi bünyesi altında birleştirme politikalarıyla iktidarın ve sermayenin gücünü artırma noktasında bir yer kaplıyor. Adeta bir rant kapısı haline gelen bu sistem sınava hazırlık kitapçıkları, yayınları, ihaleler, kurslar ve dershaneler gibi yollarla bir kesimi zenginleştirmeye devam ediyor. Bu noktada ise kopyalar, şifreleme yöntemleri, soruların çalınması gibi birçok skandalın patlak vermesi kuşkusuz kaçınılmaz bir gerçeklik olarak karşımıza çıkıyor. Geçmişte yaşanan sınav skandalının ardından böyle bir olayın bir daha yaşanmaması gerekçesi ile tüm yetkinin cumhurbaşkanına verilmesi aslında daha sonra çıkacak sorunların sinyallerini veriyordu. Bugün karşımıza çıkan manzara ile ÖSYM'den MEB'e, bazı yayınevlerinden çeşitli kurumlara uzanan bu ilişki ağı üstü örtülmeye çalışılan gerçeklik ile yüz yüze gelmemizi sağlıyor. 15 Temmuz 2016 yılında **Gülen Cemaatine** bağlı kişilerce gerçekleştirilmeye çalışılan darbe girişiminde, yapılan operasyonlarla bu girişim bastırılmıştı. Girişimin ardından yürütülen soruşturmalar, araştırmalar ve OHAL süreci ile başlatılan tasfiye sürecinde Nisan 2018 itibarıyla 160 bin kişi gözaltına alınmıştı. 50 bin kişinin tutuklandığı, 152 bin kamu personelinin görevlerinden ihraç edildiği bu süreçte açılan onlarca davada toplamda 4 bin 130 kişi yargılanmıştı. Sonraki süreçte ise Gülen Cemaati'nden sonra oluşan boşlukta AKP iktidarının kendi kadrolarını **yetiştirme/yerleştirme** çabası ve isteği bugün MHP ile ittifak olmanın getirdiği iktidar paydaşlığı ile o boşluk doldurulmaya ve tamamlan-

maya çalışılıyor. AKP'nin bu ittifaka **gönüllüğü** ve MHP'nin kadrolaşmasına müsamaha göstermesi birçok soru işaretini içinde barındırır da günümüz koşullarında faşist diktatörlüğün yaşadığı siyasi krizi aşabilmesi için bu ittifaka ihtiyaç duyuluyor.

KPSS tartışmaları Türkiye gündeminde yerini korumaya devam ederken ortaya yeni skandallar çıkmaya da devam ediyor. Polislik sınavları için kitaplar hazırlayan bir yayına ait "Misyona Koruma Deneme" kitabındaki soruların, 26 Haziran 2022 tarihinde Polis Amirleri Eğitimi Merkezi (PAEM) 7'nci dönem sınavında çıktığı iddiasıyla soruların 32'sinden 18'inin aynı, 14'ünün de benzer olduğu ortaya çıktı. Soru benzerliği iddiasının üniversiteye ulaşmasıyla Anadolu Üniversitesi yaptığı açıklamada; bu konunun ayrıntılı bir şekilde araştırılması için inceleme ve soruşturma başlattıklarını duyurdu. Öte yandan Kültür ve Turizm Bakanlığı, kütüphaneci pozisyonu için 465 kişilik için alım ilanı yayımlamıştı. Çeşitli alanlarda açılan bölümler için her ilde ayrı kontenjan olacağı belirtilmiş ve bu kontenjanın üç katı kadar adayın mülakata çağrılacağı belirtilmişti. Ancak tercih sürecinin sona ermesinin ardından yayınlanan mülakat listesinde şartlar arasında belirtilen bölümlerden mezun olmayan iki adayın olduğu görüldü. Mülakata çağrılan adayların itirazları doğrultusunda iki isim listeden çıkarıldı. İnternet üzerindeki gruplarda bir araya gelen yüze yakın adaya göre, elenen adaylara sistematik bir şekilde 60 ya da 65 verildiği ortaya çıktı. Ayrıca mülakatlar neticesinde şehirler için belirlenen kontenjandan daha az sayıda personel alındı. Elenenler arasında ise birinci sırada olan adaylar bulunuyordu.

Geçmişten bugüne sınavlarda çıkan skandalların faturası bu çember içerisinde sıkışıp kalmaya mecbur bırakılan kişilere yazılıyor. Yıllarca okunan okullar, görülen dersler, dıştan ve traktan artırılarak bin bir emekle çalışıp daha iyi bir gelecek hayaliyle bu sınavlara girenler, sistem içerisinde yok olmaya mahkûm ediliyor. Ekonomik kriz, yoksulluk, açlık kışkacında atanmayı bekleyen, yaşamını devam ettirmek için tek seçeneği bu sınavları kazanmak olan gören milyonlarca kişinin emeği yok sayılmaya devam ediyor. Elbette karşılaştığımız bu skandallar ilk değil ve bu sistem içerisinde iktidar varlığını sürdürmeye devam ettikçe son da olmayacaktır.

12 YIL SONRA GELEN "HELALLEŞME"

Türkiye'de bir süredir devam eden karıştır-barıştır eksenli CHP politikaları Alevilerden sonra Kürtlere de uzanarak yeni bir boyut kazandı. CHP, İYİP, Saadet Partisi, Gelecek Partisi ve DEVAP ile oy devşirdiği, sisteme yedeklediği Alevilerle katliamcılarını barıştıran ve geçmişin üzerine bir perde çekmeye çalışmaktadır. Halk kitlelerini öfkelerini ve tepkisini sisteme yedekleme gayretindedir. Bu ekseninde TC tarihinde faşist sistem partilerinin esasta katliamların üzerini örttüğünü görmekteyiz. ABD ve AB emperyalistlerinden icazet alan ve kendisini geleceğin cumhurbaşkanlığına hazırlayan Kılıçdaroğlu oy devşirmenin aracına dönüştürmeye çalıştığı "katliamlarla yüzleşme" eksenli buluşmalarına devam ediyor. **He-saplaşmaya konu katliamların arka planında hem CHP hem de ortaklarının bizzat failidir.**

Esasta Kürt ve Alevilere dönük katliamların baş faili olan CHP, Şeyh Sait'le başlayarak Dersim'e uzanan devamında iktidar olduğu her dönemde Aleviler ve Kürtlere dönük yeni katliamlar organize eden bir tarihsel hafızayla yeniden iktidar adayı olarak karşımıza çıkmıştır. Ortaklarını ise Sivas Madımak Otel'de ve 190'lı yıllarda dozunu artırarak özel olarak **T. Kürdistanı'na JITEM** eliyle yapılan faili belli katliamlardan hatırlamaktayız.

28 Aralık 2011'de Roboski'de faşist TC ordusuna ait savaş uçaklarıyla 17'si çocuk 34 Kürt köylüsü kaçakçılık yaparken bombardımanla katledilmişlerdi. Sonrasında adalet arayışına

başlayan Roboskili aileler hukuki hiçbir sonuç alamadıkları gibi failerin aklandığı bir süreci izlemek zorunda bırakıldılar. Hiçbir yargılama yapılmadığı gibi hak ihlali kararlarının dahi TC tarafından tanınmadığı bir süreç gelişti. Katliamdan kısa süre sonra CHP'nin başına geçen Kemal Kılıçdaroğlu o dönemi sessizlikle geçiştirecek "helalleşmeye" sırtını dönmüştü. TBMM İnsan Hakları Komisyonuna

gelen Roboski Katliamı dosyası faşist sistem partileri tarafından demagogik söylemlerle hasır altı edilirken HDP'li vekiller dışında cılız bir ses dahi çıkarılmadığını hatırlamak gerekmektedir. Yine geçtiğimiz 20 Temmuz'da Zaxo'da faşist TC güçlerinin havan saldırısıyla gerçekleştirdiği 9 kişinin katledildiği 23 kişinin ise yaralandığı bir başka katliam daha gerçekleştirilirken CHP ve şürekâsından Zaxo Katliamını görmezden gelen bir tutum alınması hiç de şaşırtıcı olmamıştır. Söz konusu devletin bekası ise Cumhuriyet ve Millet ittifaklarının birleşmek-

te beis görmedikleri bu katliamla bir kez daha görülmüştür. Devletine zeval getirmeyen sistem partileri katliamda birlik ve sessizlik politikalarıyla halk kitlelerine dönük saldırılarda her anlamda ortaklaştıklarını göstermişlerdir. Millet İttifakı söz konusu olan bu ortaklıkta emperyalist efendilerinden icazet aldıktan sonra şirin, barışçıl, demokrat vs. pozlarıyla ekonomik kriz ve katliamlardan geçirilerek sis-

katliamı meşrulaştırmanın bir diğer ayağını oluşturmaktadır.

Kemal Kılıçdaroğlu helalleşmenin yaraları sarmanın ve yenilerinin yaşanmamasının işareti olduğunu ifade ederken ekonomik krizle beli bükülen ve her geçen gün daha da yoksullaşan halk kitlelerine "bekleyin" demenin ötesinde bir şey ifade etmemektedir. Dünya ekseninde gelişen ve emperyalist-kapitalist ülkelerde dahi sarsıcı etkiler yaratan ekonomik kriz bizimki gibi yarı feodal, yarı sömürge ülkelerde daha derin yaralar açmakta ve açlığı, yoksulluğu, sefaleti büyütmektedir. Dolayısıyla üretici güçlerin gelişiminin güdük kaldığı, tarım üretiminin emperyalistlere peşkeş çekildiği Türkiye'de krizin daha da derinleşmesi kaçınılmazdır. Bu kriz TC'de değişmesi muhtemel iktidar ya da koalisyon hükümetleri açısından da değişmesi olası görünmeyen bir girdaba dönüşmüştür. AKP-MHP faşist blokunu içine çektiği gibi olası iktidarlara da içine çekecek halkın sistemden daha köklü kopuşlar meydana gelmesinin önünü açacaktır. Faşist sistem partileri katliamlarla 'helalleşme' derdiyle oy hesapları yaparken halkın katliamların hesabını soracağı demokratik halk devrimi mücadelesiyle buluşması gerektiği açıktır.

Her geçen gün daha da büyüyen öfke, mevcut durumda sistem partileri tarafından yeniden sisteme kanalize edilmeye çalışılırken halkın sorunlarına ve ihtiyaçlarına cevap olamadıkları ve olamayacakları açıktır.

DBP'nin eski PM üyesi Candemir hapisanede yaşamını yitirdi

HABER MERKEZİ- DBP eski Parti Meclisi üyesi Mehmet Candemir, tutuklu bulunduğu Giresun Espiye L Tipi Hapishanesi'nde geçirdiği kalp krizi sonucu yaşamını yitirdiği iddia edildi.

Demokratik Bölgeler Partisi (DBP) eski Eş Başkanı ve Parti Meclisi üyesi Mehmet Candemir (60), tutuklu bulunduğu Giresun Espiye L Tipi Kapalı Hapishanesi'nde yaşamını yitirdi. Bu sabah Candemir'in Batman'da yaşayan ailesini telefonla arayan hapishane idaresi, Candemir'in kalp krizinden kaynaklı kaldırıldığı hastanede

yaşamını yitirdiğini ileri sürdü. Haberi verilmesi üzerine Candemir'in ailesi, bu sabah Giresun'a doğru yola çıktı. Candemir'in cenazesi, Batman'da bulunan Asri Mezarlık'ta defnedilecek.

Kardeşi Ahmet Candemir, ağabeyinin en son Cuma günü kendisini aradığını, durumunun iyi olduğunu yönünde bilgi verdiğini söyledi.

Evlü 4 çocuk babası olan Candemir, 4 yıldır hapisanede tutuluyordu. 2014 ile 2016 yılları arasında DBP Batman İl Eş Başkanlığı görevini yürüten Candemir,

DBP'nin 29 Mayıs 2016'da düzenlediği 45'inci Olağan Kongresi'nde Parti Meclisi (PM) üyeliğine seçildi. Batman'ın Kozluk ve Sason ilçelerinde 21 Eylül 2016'da yapılan ev baskınları sonucu "7 Haziran ve 1 Kasım seçimlerinde ikna komisyonlarında" yer aldıkları gerekçesiyle gözaltına alınan Candemir, "örgüt üyeliği" ve "örgüte yardım etmek" iddiasıyla tutuklandı. 2016'dan bu yana tutuklu olan Candemir'e, 17 Ocak 2021 tarihinde 17 yıl 6 ay hapis cezası verilmişti.

KLİK DALAŞINDA KİMLİKSİZLEŞTİRİLMEK İSTENEN ALEVİLİK VE ALEVİ ÖRGÜTLÜLÜĞÜ

İnanç, kültür, felsefe, yaşam biçimi, din gibi birçok değerlendirme ve tarif bulunmaya çalışılan Alevilik her dönemde baskıya, inkâra ve imhaya maruz kalarak yok edilmek istenmiştir. Ancak bu yok saymaya karşı yaşatılan bir Alevilik ve Aleviler vardır. Bu var olma hali çok yönlü asimilasyon politikasına maruz kalmaya rağmen devam etmektedir.

Toplumun dizaynında dinin önemli bir siyasi argüman veya araç olarak kullanılmaktadır. Alevilik ve Aleviler ise bu argüman ve araç olma durumunun dışında değildir. Ülkenin her zaman gündemi olan Alevilerin sorunları çözüm beklerken bu sorunlara çözüm üretileceği vaatlerinin eşlik ettiği seçimler yaklaştıkça, çok daha fazla siyasi malzeme haline gelmelerinde ise şaşılacak hiçbir yan bulunmuyor. Devletin kumanda merkezinde oturanlar ve muhalefet olarak konumlanmış faşist partiler eliyle Aleviler her zaman toplum üzerinde klikler arası dalaşa gündem edilme özelliklerini korumuşlardır. Ancak her sürecin kendi dinamiğinde Alevilerin nasıl gündem edildiği açığa çıkmaktadır. Gündem olma hali üzerinde duruyoruz; çünkü Alevilerin çözüm bekleyen sorunları ekonomik, siyasi, inançsal birçok olguyu barındırıyor. Bu sorunlar niteliği ve 20 milyon insanı ilgilendiren bir sorun olması nedeniyle gündem olmayı hak ediyor. Bu kapsamda ezilen kimlikleri dolayısıyla Aleviler sadece burjuva partilerin değil devrimci hareketlerin ve komünist partinin de gündemi olmaktadır.

Yakın döneme baktığımızda 3 Kasım 2002 seçimlerinde hükümete gelen AKP, ikinci seçim dönemini (2009 yılı) "Alevi açılımı" projesiyle 7 çalıştay gerçekleştirerek Aleviler ve Alevi örgütlerine dair kapsamlı sonuçlar almaya çalışmıştır. Bu çalıştaylarla birlikte hangi alanlarda hangi kişilerle "devletin Alevisi projesini" yaratacağına dair sonuçlar çıkarmış, devlete karşı her zaman mesafeli olan Aleviler içinde Truva atları örgütlemesine gitmiştir. Bu politika AKP'ye özgü değildir, devletin geleneksel politikasının bir parçası olarak sürmektedir. Bu dönemde kısmen başarılı olduğu alanlar da olmuştur. Sonraki bütün politikalar da bunun üzerine kurulmuştur. 1995'te açılan Cem Vakfı ile başlayan süreçte gri pasaportlu dedeler, kimi dernekler ve cemevleri eliyle Alevi örgütlenmesinin federasyon, konfederasyon gibi çatı örgütleri delinmeye çalışılmıştı. Cem Vakfı etrafında toplanmış olan gerici örgütlenme odakları toplum nazarında teşhir olduğu için "bağımsız" ve yerelleşerek genişleme sürecine girmiş oluyordu. Bu dönemde Alevi

Kültür Dernekleri, Alevi Vakıflar Federasyonu, Alevi Dernekler Federasyonu, Alevi Canlar Federasyonu vb. gibi aynı gerici devlet güdümlü alevi örgütlenmeleri gelişti. Bunun yanı sıra köy, kasaba, şehir, mahalle, semt, bölge kapsamında birçok bağımsız gerici Alevi dernekleri doğrudan devlet eliyle örgütlenmeye başlandı. Burada son gelişmelere bakacak olursak açıklanması gereken, topluma anlatılması gereken birçok yön vardır.

Bugün de AKP-MHP bloku başta olmak üzere egemenler krizlerini aşacak kullanılabilir, siyasi, dini vd. argümanlar arıyor. Klikler arası dalaş keskinleşirken seçimleri kimin alacağına odaklanılmış ve bu kapışmada Aleviler üzerinden çok yönlü siyasi propaganda çalışmalarına da ağırlık verilmiş durumdadır. Aleviler için önemli tarihsel günler de bu kapışmanın bir arenasına dönüşmüş durumda. Toplumda Muharrem Orucu olarak bilinen Aleviler için çok önemli görülen bu dönemde oruç açma etkinliklerinden, aşure dağıtımına kadar her etkinlik burjuva partiler için propaganda alanı olarak kullanılmaktadır. Aleviler Muharrem Orucunda 12 gün boyunca yas oruçları tutarlar, sonrasında dayanışmayla kurulan "Kara Kazan"larda aşure kaynatılır ve toplumca paylaşılır. Her dönem bu toplumsal birliktelikler kırılmaya, ayrıştırılarak, asimile edilerek çürütülmeye maruz bırakılmıştır. Bu dönem Muharrem ayında da bu senaryo yeniden sahnelenmiştir. Sahnelenen bu oyunda cemevlerine saldırı ile başlayan Muharrem ayını ve devletin buna yaklaşımını incelemeli ve dersler çıkarmalıyız. Bu inceleme için yılın başına gitmekte fayda var.

19 Şubat 2022'de İçişleri Bakanlığının resmî web sayfasında bir rapor yayınlandı. Bu raporda İçişleri, Kültür ve Turizm Bakanlığı koordinasyonu "Birlik ve Beraberlik Çalışması" adıyla 58 ilde 1585 cemevini ziyaret ettiğini ve ihtiyaçlarının karşılandığını duyurdu. 337 tahsis ve imar talebinin 24'ü karşılandığı, 188 yeni cemevi talebinin 44'ü sonuçlandığı, 5 yeni cemevi yapıldığı duyuruldu. Özetle kum, çimento, IBAN'lara para yatırma şeklinde "devletin Alevisini" yaratma projesi yaşama geçirilmeye çalışıldı. Gidilen iller neresidir, ihtiyaçları karşılandığı söylenen cemevleri hangileridir, IBAN'larına para yatırılan kişiler kimlerdir, tapu tahsisi yapılan cemevleri nerelerdir, tahsis kime yapılmıştır, sorularının yanıtı ise "sır"dır. Dipnot olarak düşülmesi gereken cemevlerini tek tek arayarak ziyaret eden "ne eksisiniz var?" sorusu soran, projenin başında olan Süleyman Soylu'nun danışmanı Ali

Arif Özzybek'in önceki dönem 2018 yılına kadar Kemal Kılıçdaroğlu'nun danışmanlığını yapan kişi olduğu ise bir sır değildir.

28 Temmuz 2022'de 81 il valiliğine gönderilen genelge ile devlet bürokrasisine "Muharrem ayı programlarına katılmak, destek isteyenlere destek olmak, vali, kaymakamların katılımını sağlamak, cemevleri yöneticileriyle, halkla, kanaat önderleriyle birlikte olmak, aşurelerin geniş katılımı geçmesinin devlet erkanı eliyle örgütlenmesi" talimatı verilmişti. Bu genelge sonrası Alevi örgütlerinin, devlet erkanı tarafından düzenlenen organizasyonlara katılmamak, heyet halinde cemevlerinde şova dönüşen programlar düzenlememek yönünde ortak açıklamaları olmuş olsa da birçok kurum, dernek imzacısı olduğu bu kararı yok saymıştır. "Bağımsız" cemevleri bunun başında gelmektedir. İstanbul'da Alevilerin yoğun olarak yaşadığı Sarıgazi Cemevi, Kartal Cemevi vali tarafından ziyaret edilmiş, saldırıya uğrayan Kartal Cemevi başkanı evinde ziyaret edilmiş, valiler tarafından toplu oruç açma programları düzenlenmiş ve birçok yönetici bu programa katılmıştır. Diğer yandan Ankara'da Hüseyin Gazi Dede Cemevinin cumhurbaşkanı tarafından ziyareti, cem salonunda oruç açılması, salondan resimlerin indirilmesi, İslam motifleriyle süslenmesi ve Alevilikte önemli bir makam olan postun ayaklar altına alınarak Erdoğan ile paylaşılması son noktadır. Dernek yöneticilerinin yaptıkları açıklamalardan anlaşılabilir ise içerideki ayrışmanın "böl, parçala, yönet" politikası ile hâkim sınıf temsilcileri eliyle derinleştirildiğini göstermektedir. Kartal Cemevi Başkanına yönelik saldırıyı yönetim içerisindeki bir başka kişinin organize ettiği haberi basit, münferit bir durum olarak geçiştirilmeye çalışılmıştır. Ankara'daki saldırıların tamamını tek bir kişinin yapmış olması, Süleyman Soylu'nun bu saldırılar sonrası "sol örgütler yaptı" açıklaması tesadüf değildir. Devlet organizasyonu ile Alevilere yönelen tüm saldırılarda hedef şaşırtma politikası izlenirken toplumsal olası çatışmanın emarelerini taşıdığı açıktır. Egemenlerin krizleri derinleştikçe sistemle sorunu olan tüm toplumsal kesimlere yönelecek faşist saldırıların ayak seslerini, tarihsel devlet geleneğinin sürdürüldüğünü, sürdürüleceğini göstermektedir. Bu vesileyle, Alevilere yöneltilen saldırılarla, tüm topluma mesaj verilmeye çalışılmaktadır.

Burada dikkat çekici bir diğer olay ise Batıkent Yenimahalle İlçe Kaymakamı'nın, İlçe Emniyet Müdürü'nün ve

başka bir ziyarette Mansur Yavaş'ın Batıkent Pir Sultan Abdal Kültür ve Dayanışma Derneğine gidişinde gerçekleşmiştir. Kamuoyuna fotoğraflarla yansıyan haber, devrimciler açısından da düşündürücü olguları barındırmaktadır. Zira Batıkent PSAKD ilericisi, yurtsever, demokrat ve devrimcilerin de içinde olduğu bir dernektir. Fotoğraflar devrimcilerin nasıl tutum al(a) madıklarına işaret ederken nasıl tutum almaları gerektiğine dair de ders olmalıdır. Her ne kadar doğrudan devrimci mücadelede örgütlü insanların bu fotoğraflarda olmaması bir olgu ise de örgütlü bulunan alanlarda faşist devlet temsilcilerine devrimci tarzda tavır alamamak, halkı bu noktada örgütleyememek bir sorundur. Bunun kaynağı üzerinde durulmalı, nedenleri incelenmelidir. Bu açıdan Alevi halk başta olmak üzere tüm ilerici Alevi kurumlarının devrimci tarzda örgütlenmesine ihtiyaç vardır.

Aynı devlet projesi İçişleri, Kültür, Turizm ve Gençlik Spor Bakanlıkları tarafından finanse edilerek Hacibektaş Gençlik Kampı ve 300 dedenin Kербela'ya götürülmesi çalışması ile sürdürülüyor. Muharrem ayında çıkarılan bu genelgeler, projeler, ziyaretler vd. devletin asimilasyon politikasının sonuçlarını test etme amacı da taşımaktadır. Kendi Alevisini yaratmakta ki durumunu değerlendirme, bütünü parçalamaya, tek tek çürükleri tespit ederek yol açma girişimleridir. Bu konuda özel durulması gereken Alevi örgütülüğünde içerisindedir direnci, duruşu ve mücadelesiyle motor güç olan PSAKD örgütüdür. Misyonunu yerine getirmeyen PSAKD örgütü bu projelerin başarı oranını yükseltmekte, devlete kanalize olan yapılanmayı düzeltip toparlamadığı gibi savrulmayı derinleştirmektedir. Misyonunu oynamayarak can bedeli bugüne getirdiği talepleri yok sayarak vali ve kaymakamlarla sasal medya hesaplarında pozlar veren, buldukları alanları kişisel çıkarları için basamağa dönüştüren, belediyelerin kapılarında kul olan, "taktik politika" denerek düşmanını tam ayırmayıp düşman klikleri arasında tercih yapan, bu vesileyle düşmanın ekmeğine yağ süren anlayışların geleceklere yoktur. Alevilere sunacağı bir çözüm de bulunmamaktadır. Kişisel ilişkiler kurularak kişisel sonuçlar üzerinden PSAKD'nin örgütlenmesinin dağıtılmasına karşı uyanık olmak gerekir. Bu örgütlenmenin demokratik niteliğini geliştirmek önemli bir görevdir. Alevi örgütlerinin demokratik niteliklerini korumak ve geliştirmek bu alanlarda devrimci bir anlayışla örgütlenmeye bağlıdır. Sürecin çelişkileri bu bağlamda doğru okunmalıdır.

KÜRT DÜŞMANLIĞI VE TC'NİN SURİYE POLİTİKASINDAKİ SAVRULUŞLARI

TC'nin dış politikada uşaklıkta demirlemekten öteye taşınmayan krizli durumunun hamasi söylemlerle üzerinin örtüldüğü meşhur "zirvelere" bir yenisi daha eklendi. Ekonomik krizle derinleşen politik krizin kitlelerde yarattığı etkinin kırılması adına söz konusu zirvelerden diplomatik zaferler devşirmek AKP-MHP faşist blokunun mahir olduğu bir tarz. Bu bağlamda periyodik görüşmeleri "zirve" olarak lanse etme, muğlak ortak açıklamalardan zaferler ilan etme durumu olağanlaştı. Soçi'de Putin-Erdoğan arasında 5 Ağustos'ta yapılan görüşme, tarihe ortak basın açıklamasının dahi yapılmadığı "zirve" olarak geçerken sonrasında Suriye özgülünde yaşanan gelişmelerle önemli tartışmaları açığa çıkardı.

Erdoğan'ın görüşme öncesi, "Yine bugün tabii dünyanın gözü Soçi'de. 'Acaba Soçi'de ne görüştüler ne yaptılar?' Burayı takip ediyorlar. Bizim de yapacağımız bu görüşmelerden sonra da bunlara verilecek olan cevaplar onları belli istikamette yönlendirecektir." sözlerinin aksine, görüşme sonucunda ikili bir açıklama yapılmaması söz konusu görüşmeye atfedilen abartılı anlamın TC ile sınırlı olduğunu gösteriyor. Rusya'nın görüşmeye atfettiği anlamın TC'den farklı olduğu görüşme gündemlerine ve sonucuna da yansdı. Rusya'nın yaptırımlara katılmayan Türkiye ile ikili ekonomik, ticari ve enerji iş birliğinin derinleştirilmesi meselesi Soçi'deki görüşmenin başlıca gündemleri oldu.

Rojava'ya dönük işgal meselesi Tahran'dan sonra Soçi'de de gündem konusuydu. Bu görüşmede esas merak edilen nokta kuşkusuz operasyona dair bir mutabakatın çıkıp çıkmayacağıydı. Tahran'daki görüşmede olduğu gibi tutumunu sürdüren Rusya, görüşme öncesi operasyona karşı oldukları vurgusunu yinelerken "siyasal çözüm"e dönük bilindik tavrını korumuş oldu. Bu bağlamda Rojava'ya dönük işgale Soçi'de de onay çıkmadı. 4 saat süren görüşmede her ne kadar metne yansımamış olsa da Suriye politikasına dair belli karşılıklı adımların atılmasının beklendiğini söylemek mümkün. Nitekim Soçi'de varlığı kabul edilen istihbarat diplomasinin bir sonraki adımının direkt diyalog olduğu bilinmez değildi. Dışişleri Baka-

nı M. Çavuşoğlu'nun yaptığı açıklama ise direkt diyaloga dönük "çabaları" ortaya çıkardı. Çavuşoğlu, Suriye Dışişleri Bakanı Faysal Mikdad'la 10 ay önce yaptığı görüşmeyi, "Bağlantısızlar Toplantısı'nda, Belgrad'da ayaküstü diğer bakanlarla sohbet ederken Suriye Dışişleri Bakanıyla da ayaküstü kısa bir sohbetim oldu." ifadeleriyle açıklarken Suriye'de kalıcı çözümün rejim ve muhaliflerin uzlaştırılması ile mümkün olduğunu söylemesi tartışmalara neden oldu.

MİT ve Suriye Milli Ordusu (SMO) güçlerinin denetimindeki Suriye'nin kuzey batı bölgelerinde M. Çavuşoğlu'nun sözlerinin ardından Türkiye karşıtı protestolar başladı. 33 noktada başlayan protestolarda "Uzlaşmaya hayır" denilerek TC'nin resmi kurum binalarına yürüyüşler yapıldı. Sanal medyada paylaşılan görüntü-

lerde, sokaklara yerleştirilen Türk bayraklarının yakıldığı, Şahinbey Millet Bahçesi önünde protesto düzenlendiği ve TC'ye ait askeri araçlara taş atıldığı görüldü. Eylemlerde sık sık Erdoğan ve Çavuşoğlu aleyhine sloganlar atıldı. Eylemler özellikle Azez ve Cerablus'ta yoğunlaştı. Söz konusu açıklama muhalifler nezdinde tepkiyle karşılanmış olmasına rağmen muhalifler tarafından bilinmez değil. Nitekim Astana ve Cenevre süreçlerinde "uzlaşma" meselesinde taraflar mutabıktı. Bu bağlamda TC'nin rejimle görüşme ve çözüm noktasındaki temel hedefi Kürtlerin kazanımlarını tümenden ortadan kaldırmaya dönük. TC, rejimin Rojava'ya dönük operasyonu destekleyebileceklerini söylemiş, bunu, "Rejimin ılımlı muhalefeti de terörist olarak görmemesi gerekir." şartına bağlamıştı. TC'nin söz ko-

nusu koşullu çözümünün gerçekçiliği ise oldukça tartışmalı; çünkü MİT'in doğrudan eğitip donattığı "ılımlı muhalefet" denilen grupları Rusya ve rejim "terörist" olarak değerlendiriyor. Bu paradoks sürerken her zirvede "terörle mücadelede ortaklık" konusunda yakalanan uzlaşının da altının boş olduğunu söylemek gerekir. Tarafların "terör" tanımının farklılık içermesi mutabık kalınan noktayı muğlak bırakıyor. Dolayısıyla bu maddeden diplomatik zafer ilanı yapan TC'nin söyleminin de içinin boş olduğunu görmek gerekiyor.

11 yıl boyunca savaştığı gruplara TC ile görüşme **düzlemin** meşruluk kazandırmamak noktasında rejim, TC'den daha kesin çizgilere sahip. Rejim, TC'nin tüm askeri güçlerinin Suriye'den çekilmesi şartı ile ancak görüşmelerin başlanabileceği nok-

haline getirildiği belirginleşmiştir. TC, her ne kadar bağımsız, güçlü bir dış politika yürüttüğü söylemi şu gerçekliğe çarpıyor: "Kimin arabasına binerse onun türküsünü çağırır." TC nezdinde yaşanan hazin uşaklık tablosunun özeti budur.

Soçi ve sonrasındaki gelişmelerde Rojava'ya dönük somut bir işgale onay çıkmamasına karşı bölgede TC'nin ciddi saldırıları söz konusudur. Rusya ve ABD emperyalizminin itirazları TC'nin konvansiyonel bir harekât gerçekleştirmesine izin vermesi de TC'nin ve ona bağlı çetelelerin Rojava'da bulunan SDG güçlerinin mevzilerini sürekli bombalıyor, SİHA saldırılarıyla onlarca insan katledilirken sürekli bir baskı ile halk bölgeden uzaklaştırılıyor. İnsansızlaştırılan bölgelerde işgal için uygun bir düzlemin oluşturulması hedefleniyor.

AKP-MHP faşist bloku "büyük devlet, güçlü devlet, bir gece ansızın operasyon yapacağız" propagandasının arka planında, zayıflayan kitle desteğini yeniden tahkim etmek ve krizli duruma soluk aldırma çabası söz konusudur. Savaş ve özelde de Kürt Ulusal Mücadelesine dönük kesintisiz saldırganlık bu noktada en işlevli aparat. Kürt kazanımlarını ve mücadelesini boğma hevesi TC'nin deyim yerindeyse ayarlarını bozuyor dış politikada bir uçtan diğer uca savuruyor. Tüm bunlara karşı AKP-MHP faşist bloku Kürt Ulusal Mücadelesine dönük saldırganlığını "beka" derekesinde ele alarak kitlelere bu saldırganlığı meşru olarak kabul ettirme gücüne sahiptir. Şovenizmin ve milliyetçi söylemlerle yelkenlerini dolduran AKP-MHP faşist bloku bu söylemlerin kitlelerde yarattığı etkinin de farkındadır. Bugün devrimci-komünistlere düşen görev, egemen sınıfların kendi çıkarlarına göre dizayn ettikleri gündemlere karşı halkın gerçek gündemlerini ve çelişkilerini açığa çıkarmaktır. Bu noktada faşist kliklerin kendi aralarındaki dalaşın malzemesi yapılan açlığın, yoksulluğun, baskı ve yasakların esas kaynağının sistemde olduğunu vurgulamak bunun çözümünün de sistem içi arayışlarla değil devrimle mümkün olduğunun propagandasını yapmak ve halkı bu temelde örgütlemek esasımız olmalıdır.

tasında net bir tutuma sahip. Ancak TC'nin çoklu kazanma hevesleri onu bu noktada daha omurgasız ve çelişkilere göre sürekli pozisyon alan bir duruma itiyor. TC, ABD tandanslı Suriye politikasıyla yürümek ve burada uşaklık pozisyonunun gereklerini yapmaya çalışırken aynı zamanda bu politikanın karşısında yer alan güçlerle de Kürtlerin statüsünün ortadan kaldırılması temelinde bir uzlaşma yakalamak istiyor. İki ayrı ipte aynı anda yürünemeyeceği gibi iki karşıt politikada da yürünemeyeceği açıktır. Bu anlamda TC'nin beklentilerinin karşılık bulması şimdilik mümkün değildir. Tam tersine emperyalistler arası çelişkilere faydalanma siyaseti TC'yi emperyalizme daha da bağlamıştır. Nitekim Soçi'deki görüşmede TC, Rusya'nın yaşadığı ambargo ve yaptırımları aşmanın kullanışlı bir aparatı

DEVİRİM ÖZNEL GÜÇLER

Devrimin maddi koşullarının olgunlaşması günümüzün en önemli özelliği olarak değerlendirilmelidir. MLM'nin, halkların gereksinimlerinin karşılığı olarak devrimlere inanmanın, halkın kendi iktidarını kurabilme olanaklarının varlığına işaret etmenin bir süredir "dinozorluk" olarak tanımlandığını biliyoruz. Gezi Direnişi her ne kadar bu yaklaşıma bir darbe vurmuş olsa da direnişin bir şekilde yenilmesi veya sonuçta "hiçbir" kalıcı başarı sağlamaması aynı algıyı yeniden bütün bünyelere yerleştirdi. Şimdi hemen hemen aynı seviyede olmak üzere bu algıyla mücadele etmenin, bu algının dayandığı yanlışların ve bu algıyı besleyen manipülasyonun gerçek dışılığını göstermenin gerekliliği ile karşı karşıyayız.

DEVİRİM İÇİN ÖRGÜTLENMİŞ GÜÇLER

Bu algının nedenleri her birimizin gayet iyi bildiği nedenlerdir. Hatta bu nedenlerin devrimci hareket içinde ve komünist hareket içinde de sonuçlar verdiğini yakın zamanı tahlil eden herkes fark etmiştir.

Bunlardan biri devrimin öznel güçlerinin büyük ölçüde zayıf olmasıdır. Bu görece uzun bir zamanın konusudur. Geçen sayıda bunun nasıl görüldüğüne ve genel olarak nedenine değinmiştik. Belirleyici olanın devrimin öznel güçlerinin devrimi kavrayışı olduğunu hatırlattık. Burada dikkat edilmesi gereken temel özellik devrimin öznel güçlerinin zayıf olması ile devrimin nesnel koşullarının olgunluğu arasındaki çelişkidir. Nesnel koşullar kuşkusuz ilerlemenin temelidir ya da devrimlerin nedenini ve nasılını bu koşullara bakarak değerlendirebiliriz. Buna karşın bu koşullar ancak öznel güçlerin elinde devrimin temeli olur; öznel güçler olmadığında somut koşulların masa olmak üzere hazırlanmış tahtalardan farkı yoktur. Nesnel koşulları küçümsemek ne derecede yanlışsa öznel güçleri küçümsemek de aynı derecede yanlıştır. Bu nedenle her devrimci özne için bu iki farklı şey arasındaki ilişki kavranmak zorundadır.

Uzun bir süredir öznel güçlerin zayıf olduğunu belirtiyoruz. Devrimin öznel güçleri devrimin örgütlü güçlerini ifade eder. Kuşkusuz bu örgütlü güçlerden kastımız esas olarak devrim için örgütlenmiş güçlerdir. Hatta bu da yetmez, bu güçler doğru bir çizginin rehberliğinde örgütlenmiş olmalırlar. Bu örgütlü güçlerin dışında elbette devrimin güçlerine dönüşecek yığınlar da vardır. Bu güçler öznel güçler olmaya adaydır ama doğrudan öznel güçler olarak değerlendirile-

mezler. Öznel güç olmayı belirleyen unsur amaç olarak devrimi benimsemiş olmak, bu da yetmez: bu amaç doğrultusunda esasta doğru olan bir çizgiyi örgütleyecek olmaktır. Devrimin gerçekleşmesi bu güçlerin devrimin öznel gücü olmaya aday kitleleri devrim için örgütlemesidir.

İKTİDAR HALKIN ELİNE

MLM biliminin temel öğretilerinden biri devrimin kitlelerin eseri olacağı öğretisidir. **"İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır." K. Marks; "Devrim kitlelerin eseridir." Mao Zedung.** Mao Zedung kitlelerin eseri olmayan, kitlelerin katılmadığı "devrimi" darbecilik olarak mahkûm eder ve bu anlayışla komünist partisi arasına kalın bir çizgi çeker. Nasıl olursa olsun ama "devrim olsun" ya da "iktidar ele geçirilsin" türünden anlayışlar komünistlerin değil devrimci saflarda çoğunlukla küçük burjuvazinin; ama esas olarak burjuvazinin anlayışdır. Çünkü komünistler devrimi kitlelerin gereksinimlerinin karşılığı olarak, maddi olanakların sürekli gelişmesine karşılık bu gelişmeye karşılık veremeyen mülkiyet ilişkilerinin çürümesinin kaçınılmaz sonucu olarak ve nihayet kitlelerin iktidar bilinci edinecek olması olarak kavrarlar. Sorun tek başına iktidarı ele geçirmek değildir ama iktidarın halkın eline, esas olarak da proletaryanın eline geçmesidir. Bazıları "tüm iktidarların kötü olduğunu" kaçınılmaz olarak sömürü veya birileri üzerinde egemenlik düzeni yaratacağını ileri sürerek "iktidarın ele geçirilmesine" karşı çıkmışlardır. Bu karşı çıkışın zaafı sınıf mücadelesini hiçe saymasıdır; bunun bir gerçeklik olduğunu anlayamamasıdır. Sınıfların ortadan kalktığı koşullar iktidar için mücadelenin de gereksizleşeceği koşullar olacaktır. İktidarlar devrildiğinde veya yıkıldığında sınıf mücadelesinin de biteceğini sanmak iktidarı sınıf mücadelesini doğuran unsur olarak değerlendirmektir. Oysa iktidar dediğimiz şey egemen sınıfın egemenlik aracıdır. Sınıflar var oldukça sınıflar mücadelesi de olacaktır ve sınıflar mücadelesi nihayet iktidar olmak veya iktidarda kalmak için verilen bir mücadeledir. İktidara sonuna kadar gereksinim duymayacak olan tek sınıf proletaryadır. Proletaryanın egemen olduğu sistem (sosyalizm) sınıfların yok olmaya yüz tuttuğu sistemdir. Ancak bu sistemde de sınıflar mücadelesi devam eder.

Devrimin kitlelerin eseri olması tüm devrimlerin bir özelliğidir ve buna sosyalizmde gerçekleşecek olan proleter kültür devrimleri de dahildir.

Öznel güçler, yani devrimin örgütlü güçlerinin işi devrimi kitlelere mal etmektir. Devrimin öznel güçlerinin zayıflığından kastımız devrimin gerçek yaratıcısı olan kitlelerin bu güçler tarafından henüz devrime ikna edilmemiş olmasını, devrim için kitleleri örgütlemekte zayıf olmasıdır. Bu güçlerin zayıf olması zaten hâkim olan karşıt güçlerin hâkimiyetini pekiştirir; çünkü bu hâkimiyetin zayıf karakteri ve genel çoğunluk aleyhine olan her türden özelliği öznel güçlerin zayıflığı durumunda anlamsızlaşır. Aklı selim herkes ancak yıkabileceği duvara yumruk sallar: sağlam bir duvarı yumrukla yıkamayacağı için aklı selim biri o duvara yumruk atmayı denemez bile; ancak çürümüş bir duvar söz konusu ise duvarı yumruklamak o duvardan nefret eden biri için gerekli bir iştir! Öznel güçlerin zayıflığı durumunda çoğunluk memnun olmasa da koşullardan zarar gördüğünü bilse de bunları olağan veya değişmez kabul eder. Bu durum öznel güçlerin gelişmesi karşısında önemli bir engeldir. Birçok yoldaşımız için, devrim isteyen insan için bunun ciddi bir dert olduğunu biliyoruz.

"KİTLELERİ DEVİRİME NASIL İKNA EDECEĞİZ?"

Öncelikle devrimin uzun süreli ama aynı zamanda sürekli ve belli bir çizgide, bilinçli yürütülecek bir çalışmanın; hatta bütünlüklü bir kitle eylemini oluşturmak üzere çok sayıdaki çalışmanın sonucu olduğunu kavramamız gerekir. Bazıları bu çok önemli özelliği ihmal etmektedir. Kitlelerin genel kavrayışsızlığına, olana tabi hareket tarzına bakarak devrimi olanaksız görmekteler. İşin doğrusu hemen tüm devrimlerde böyle bir bakış açısı olmuştur. Devrimci irade bu bakış açısıyla da sıklıkla karşı karşıya kalıp mücadele yürütmüştür; çünkü her proleter devrim başlangıçta imkânsız görünür. Kitlelerin devrim için ayağa kalkacak bir görünüm vermemesi nedeniyle devrim beklentisi olabildiğince zayıftır, en iyi olasılıkla uzak bir geleceğin işidir! Oysa kitlelerin eseri olacak olması devrimin kendiliğinden gelişen kitle bilincinin ürünü olacağını öğretmez. Kitlelerin eseri olarak devrim proleter hareketin önderliğine, dolayısıyla doğru devrim bilincine sahip güçlere ihtiyaç duyar. Uzun süreli ve aynı zamanda sürekli ve bilinçli çalışmaların örgütlenmesi olarak bir proleter devrim baştan sona kadar devrimci iradeyi şart koşan bir iştir.

Bu noktada şu özgünlüğe dikkat çekmemiz gerekir: Proleter devrimlerin özelliği burjuva devrimlerde olduğu gibi kurulu bir ekonomik sistemde

iktidarı ele geçirmek değil, bir sistem **kurmak** üzere iktidarı ele geçirmektir. Ekonomik olarak çürümüş ve çökmüş feodal düzende siyasal bir dönüşüm olmaksızın kapitalist üretim tarzı meydana gelmiş ve burjuvaziyi doğurup geliştiren sistem, o henüz iktidarda değilken ve uzun bir süre de iktidarda olmayacağı halde kurulmuştur. 1500'lü yıllardan 1800'lü yıllara kadar geçen 250 ila 300 yıllık bir sürede kapitalizm gelişmiş ve burjuvazinin iktidarı bu gelişmenin devamında gerçekleşmiştir. Böylece burjuva devrimleri kapitalizmin geliştiği şartlarda burjuvazinin siyasal iktidarı ele geçirmesiyle tamamlanmış oluyordu. Bu da demektir ki burjuvazi iktidarı ele geçirmeden önce güçlenmiştir, örgütlenmiştir, bir sınıf olarak gelişmiştir ve iktidarın eskimiş, çürümüş sahipleri onun karşısında aslında baştan zayıf bir durumdadır. Proletarya için ise durum tersidir. Elbette eskimişlik, çürümüşlük bakımından burjuva iktidarların feodal iktidarlardan aşağı kalır bir yanı yoktur. Buna rağmen proletaryanın burjuvazi gibi henüz iktidar değilken yarattığı bir toplumsal düzen yoktur: sosyalizm ancak iktidarın ele geçirilmesinden sonra ve dünyanın birçok ülkesinde de büyük engellerle karşılaşarak, büyük zorluklarla gerçekleşebilecektir. Bu özellik proletaryanın iktidar için mücadelesinin önemine, zorunluluğuna işaret eder. Burjuvaziyi gerçekten alt etmek, kendini gerçekleştiremez bir noktaya varıncaya dek burjuvazinin ezilmesi ve bu anlamda yok edilmesi için gerekli bir iktidar sürecinden söz etmemizin temeli budur. Bu özelliğin maddi koşulların bir açıklaması olduğunu görmek gerekir; isteklerimizden, niyetimizden bağımsız, dışımızdaki maddi koşullardan kaynaklanan bir özellik.

STRATEJİSİZ OLMAYAN DEVİRİM OLANAKSIZDIR

Proleter devrimlerin uzun süreli, sürekli ve baştan sona bilinçli bir mücadeleyi gerektirmesi bize bu devrimlerde stratejinin önemini gösterir. Strateji bilimi proleter devrimlerden önce burjuvazinin kaçınılmaz olarak dar siyaset anlayışı içinde gerçekleşmiş ve biçimlenmiştir. Bir devrimin bütününü kapsayacak biçimde strateji oluşturmak sadece proletaryanın varlığında gerçekleşen bir olaydır. Hatta şöyle de diyebiliriz: Stratejinin daha çok sayısız ilerlemeden, gerçekleşmeden sonra oluşturulmasıyla henüz birçok şey gerçekleşmeden oluşması proleter stratejinin önceki stratejilerden temel farkıdır. Proleter devrimlerden önce bir devrimin stra-

LE TAMAMLANACAKTIR

tejisini oluşturmak teorii, toplumsal analizleri, sınıflar savaşının ilke ve yasalarını doğru tespit etmeyi gerektirmezdi. Mevcut savaş kurallarını incelemek ve savaşları yönetebilir duruma gelmek dahi iyi stratejisyen olmak için önemli oranda yeterdi. Ne var ki proleter devrimciler için durum başkadır. Onlar ancak toplum bilimini, sınıf savaşının yasalarını ve kurallarını, sınıfların analizini kavramakla iyi bir stratejisyen olabilirler. Örneğin devrimlerde sınıf savaşı gerçekliğini anlamamış olmak yenilgiyi kaçınılmaz kılar, emperyalizm teorisini kavramamak çok yanlış stratejik hedefler belirlemeyi getirir, kapitalist üretim tarzını bilmemek sınıf analizlerini tekdüzeleştirir ve devrimlerin özgünlüklerini açığa çıkarmayı olanaksızlaştırır, işçi sınıfının devrimlerin önder sınıfı olarak kadrolaşmanın temel kaynağı olduğunu inkâr etmek devrimi daha baştan burjuvazinin sınırlarına hapsedmeyi içerir vs... Bütün bunlar proleter devrimlerde stratejinin büyük önemine işaret etmekle kalmaz, aynı zamanda strateji sorununun proleter devrimler çağında nitelik kazandığını da gösterir. Stalin ve Mao Zedung'ta devrimlerin stratejisi sorununun büyük bir dikkatle incelendiğini ve her birinde önemli ilerlemeler sağlandığını inkâr etmek onlardan hiç öğrenmemiş olmayı gerektirir! Tabii ki Marks, Engels ve Lenin de strateji konusunda büyük açılımlar yapmışlardır. Stalin ve Mao Zedung'ta özel olan bu konunun teorisine özel olarak yoğunlaşmalarıdır. Hatta Stalin konuya verdiği öneme dikkat çekmek üzere bu yoğunlaşmanın Lenin'in genç komünistlere talimatı olduğunu söylemiştir...

Özel olarak Halk Savaşı stratejisinin yarattığı büyük açılım üzerinde kuşkusuz ayrıca durulmalıdır. Mao Zedung Halk Savaşı stratejisiyle komünist hareketin tüm tikanıklarını gidermeyi başarmıştır. Onun proleter devrim bilimine nitel katkılarının birisinin Halk Savaşı stratejisi olduğunu ileri sürmemiz kesinlikle boşuna değildir. O Marks'tan Stalin'e kadarki tüm gelişmeleri Çin Devrimi'nin özgünlükleriyle birlikte ele alıp üstün bir proleter savaş stratejisi yaratmıştır. Vurgulamalıyız ki proleter devrimlerde bu stratejinin dersleri olmazsa olmazdır...

Stratejinin MLM hareketin tarihindeki önemi nereden gelir?

Yukarıdaki açıklamalar buna bir ölçüde yanıt vermektedir. Genel olarak şöyle ifade edilebilir: ilgili ülkedeki komünist hareketin devrimin görevlerini yerine getirmek için izleyeceği

yol stratejiyi oluşturur. Devrimin görevleri dediğimiz şey objektif şartların tespitine dayanır. Devrimin hangi sınıflara dayanacağı ve hangi sınıflara karşı gelişeceği, hangi çelişkileri çözeceği ve hangi çelişkilerin çözümünün önünü açacağı, dolayısıyla devrimin gelişebileceği bölgeler veya alanlar, buna uygun olarak örgüt biçimlerine ve mücadele biçimlerine verilecek yanıtlar stratejiyi belirler...

Bazıları stratejinin "kendiliğinden" bir süreç içinde gelişebileceği fikrine sahiptirler. Oysa strateji belirli bir devrim sürecinin incelenmesinden çıkar ve bu devrim süreci de temel çelişme ile açıklanır. Mao Zedung bize temel çelişmenin süreç tamamlanmaya kadar kaybolmayacağını söyler:

"Bir şeyin gelişme sürecindeki temel çelişme ve sürecin bu temel çelişme tarafından belirlenen özü, süreç tamamlanmaya kadar kaybolmaz; ama uzunca bir süreçte koşullar genellikle her aşamada değişir. Çünkü, bir şeyin gelişme sürecindeki temel çelişmenin niteliği ve sürecin özü değişmemekle birlikte, temel çelişme uzunca bir süreç içinde bir aşamadan ötekine geçerken gittikçe şiddetlenir." (Mao Zedung, 1. Cilt, 431)

Strateji değişiklikleri Mao Zedung'un sözünü ettiği "aşamalar" bakımından, şiddetlenen çelişmelerin, hafifleyen çelişmelerle birlikte yeni çelişmelerin etkisiyle tabidir. Ne var ki devrimin görevleri bakımından özde bir değişim olmaz. Temel çelişmeyi değiştirecek olan yegâne şey sürecin "kendi" dinamikleri olacaktır.

Mao **"Ayrıca temel çelişme tarafından belirlenen ya da etkilenen irili ufaklı çeşitli çelişmelerden bazıları şiddetlenir, bazıları geçici olarak ya da kısmen çözülür ya da hafifler ve bazı yeni çelişmeler doğar; bundan dolayı süreç aşamalara ayrılır. Bir şeyin gelişme sürecindeki aşamalarına dikkat edilemezse, onun çelişmeleri doğru bir biçimde çözemez."** derken aynı temel çelişme üzerinde ilerleyen süreçteki farklı aşamalarda görülebilecek durumlardan söz etmektedir. Komünist hareket bu aşamalar konusunda özenli olmalıdır. Bu aşamaları görmek, analiz etmek ve buna göre aynı stratejinin ve aynı devrim görevlerinin kavranmasına dönük yaklaşımların, örgütsel biçimlerin saptanması gerekir. Sınıf ilişkilerinin de değişmesine neden olacak bu gelişmeler gene devrimin temel görevlerinde bir değişim olmadan sınıflara dönük politikalarını ele geçirmek durumunda kalır.

TEMEL ÇELİŞME VE STRATEJİ

Stratejinin saptanmasında temel çelişme

belirleyici konudur. Bizimki gibi ülkelerde temel çelişme geniş halk yığınları ile feodalizm ve emperyalizm arasındaki çelişmedir. Demokratik Halk Devrimi ile hem feodalizm hem de emperyalizm kökünden sökülüp atılmadıkça temel çelişme öz bakımından değişmez. Bu durumda strateji de öz bakımından değişmez. Eğer kendi başına bir ülkedeki değişimlerden söz ediyorsak devrimin görevlerini yerine getirecek öncü güç proletarya ve onun önderliği altındaki tüm halk olacaktır. Temel çelişmenin devrim olmaksızın, devrimin öznel güçlerinin süreci tamamlayacak hamleleri yerine getirmemeleri halinde de gelişebileceği iddiası MLM teoriye, tarih anlayışına uymaz. Çünkü tarihin ilerleyişi üretim araçlarının kendiliğinden gelişimiyle açıklanmaz, teknolojik ilerlemelerin yol açtığı değişimler kendi başına temel çelişmenin değişmesine yol açmaz. Marks'ın kapitalizmi kapitalist üretim tarzıyla açıklaması gibi aynı zamana denk gelen teknolojik ilerlemelerin ya da büyük keşiflerin ancak bu üretim tarzının varlığında kapitalizme hizmet ettiğini yorumlaması bu bakımdan dikkate değerdir. Günümüzde de, daha doğrusu tarihin gelişimine dair her tartışmada bu iki farklı bakış açısı karşı karşıya gelmiştir. Sınıf mücadelesini tarihin motoru olarak kavrayan anlayış her dönem için devrimci sınıfların karşı devrimci sınıflara karşı mücadelesini temel alan bir incelemeye dayanarak hareket ederler. Devrimin stratejisini de buna göre belirler. Bu anlayış bilimseldir, MLM'dir. Temel çelişmede değişim olduğunu sınıf mücadelesinin dışındaki gelişmelerle açıklayan, hatta bu temeldeki değişimleri gerici sınıfların "mücadelesine" dayandıran anlayışlar nihayetinde burjuva anlayışlardır ve bunlar kaçınılmaz olarak devrim mücadelesine zarar verirler...

İşte başından itibaren bilimum oportünist akımla aramızdaki farkın temellerinden biri budur. Biz ülke demokratik devrim aşamasına geçtiğinden beri (bu, feodalizmin çöktüğü ve ulusal burjuvazinin ortaya çıktığı dönemdir,) ve yarı feodal ve yarı sömürge bir nitelik kazandığından itibaren (bu, emperyalizmin feodal artıklarla iş birliği halinde ülkeyi talana başladığı dönemdir) temel çelişmenin aynı kaldığını ve süreç tamamlanana kadar da aynı kalacağını ifade ettik. Bu sürecin başlangıcında demokratik devrimin önderliğinde ulusal burjuva güçler vardı; ama bu güçler emperyalizmin hegemonyasının gelişimine paralel devrimci rollerini kaybettiler ve bu rol proletaryaya geçti. Türkiye'de 1900'ün ilk on yılında bu süreç

tamamlandı: bundan itibaren, temel çelişme aynı kalmakla birlikte sınıfların rolleri ve ilişkileri bakımından birçok şey değişti. Artık devrim ancak proletaryanın önderliğinde, yoksul köylülerin, küçük burjuvazinin ve milli burjuvazinin devrimci kanadının katılacağı bir kitleseleyle tamamlanabilecektir. Stratejiyi bu anlayış temelinde kurmak gerekecektir.

Emperyalizm veya ülkenin zayıf ve bağımlı burjuvazisi bu süreci tamamlayacak özelliklerden tamamen yoksundur. Bunlar temel çelişmenin gerici kanadını oluşturan, dolayısıyla süreçte de gerici roller oynayan kesimlerdir. Bunları ortadan kaldıracak güç proletarya önderliğinde bütün bir halktır. "Devrim kitlelerin eseridir" derken gelip geçici, dönemsel veya istisnası olan bir yasada söz etmediğimiz açık olmalıdır. Devrim görevini kitlelerin olmaktan çıkaran her anlayış sonuç olarak burjuva anlayıştır ve bu anlayışla devrim asla tamamlanamaz. Bu süreçlere halkın katılımı zorunludur. Çünkü sınıf mücadelesine dayanan toplumsal düzenlerde devrimlerin tayin edici gücü her zaman kitlelerdir.

Bir noktaya dikkat çekerek bu faslı kapatalım: yazarken ülke sınırları içindeki mücadeleyi, dolayısıyla ülke içindeki durumu konu ettik. Bununla birlikte hiç kuşkusuz devrimimizin uluslararası düzlemdeki temel çelişmeyle de ilişkisi vardır. Bu çelişme proletarya ile burjuvazi arasındadır. Ola ki uluslararası proletarya birçok ülkedeki devrimlerin tamamlanmasıyla dünya üzerinde hâkimiyet kurdu ya da geniş ölçüde süreci yönetir hale geldi, bu durumda bizim gibi ülkelerde de devrimin tamamlanmasında uluslararası proletaryanın belirleyici rolü ortaya çıkar ve ülke komünist hareketi de bu rolü, devrimi tamamlamaya yönlendirecek bu rolü hiç şüphesiz reddetmeyecektir.

Buna rağmen ilkesel savunumuza uyan uyarımızı tekrar edelim: konu ettiğimiz uluslararası proletaryadır ve bu güç için "Devrim kitlelerin eseridir" ilkesi değişmezdir. Dolayısıyla oynayacağı rol her durumda inisiyatifin ilgili ülke proletaryasına ve onun aracılığıyla o ülke halkına destek olmaktan öte olmayacaktır. Hiçbir ülkede devrim ülke halkına rağmen gerçekleşmez; ülke halkına rağmen gerçekleşecek "devrim" aslında burjuva bir değiştirme hamlesi olan; ama temelde hiçbir şeyi değiştiremeyecek bir darbedir. Her türden darbecilikle aramıza kalın bir çizgi çekmiş olmamızın nedeni de budur.

KAMPÜSLERDEN ALANLARA SALDIRILARA GEÇİT VERMEYECEĞİZ!

Geçtiğimiz günlerde “Üniversitelerde Güvenlik ve Barınma Tedbirleri” adı altında genelge yayımlandı. Gençlik ve Spor Bakanı Mehmet Muharrem Kasapoğlu ve İçişleri Bakanı Süleyman Soylu başkanlığında hazırlanan genelgede “üniversitelerde huzur ve güvenin sağlanması”na yönelik adımların atılacağı belirtildi. Uyuşturucu ve barınamama sorununa dair atacakları adımlarla üniversite öğrencilerinin “iyiliği” için hareket ediyor gibi gözükseler de atılacak adımlar esas olarak üniversite öğrencilerinin en demokratik haklarını yok etmeye yöneliktir. Düzenin “bekası” için toplumun ezilen tüm kesimlerine var gücüyle saldıran faşist diktatörlük, gençlikten sisteme karşı doğabilecek güçlü isyanları engelleyebilmek için pervasızca saldırırken halk gençliğinin uzun mücadeleler sonucu elde ettiği hak ve kazanımlarına da göz dikmiştir. Bu genelgede öne çıkan belli başlı maddeleri incelediğimizde faşizmin hesabının ne olduğu ortaya çıkmaktadır.

Genelgeyi incelediğimizde üniversitelerdeki faşist kuşatmayı sistematik hale getiren kararlar karşımıza çıkıyor. Genelgeden aktaralım: “Üniversite ve yurt yerleşkesinde bulunan X-Ray cihazlarının, kapı dedektörlerinin ve güvenlik kamera sistemlerinin yaygınlaştırılması için de çalışmalar yapılacak ve ilgili cihazlar kontrol edilerek eksiklikler giderilecek.” Söz konusu bu madde ile halihazırda bütün üniversite öğrencilerini kapsayan ve özelden ileriye, demokrat ve devrimcilere yönelik güvenlik kisvesi altındaki baskılar daha da artacağını söyleyebiliriz.

Bir diğer madde ise barınma sorunuyla ilgili. Söz konusu maddede, “Barınma ve maddi imkân sağlama adı altında öğrencilerle temasa geçmeye çalışan illegal yapılanmaların stant açma/brosür dağıtma vb. faaliyetlerine müsaade edilmeyecek.” ifadesiyle barınma sorununa dair politika üretmek terörize ediliyor. Güncelliğini hâlâ koruyan barınma gibi insanın temel haklarından bir tanesinin ulaşılamaz olması yakın geçmişte gençlik içinde bir hareketliliğe sebep olmuş-

tur. AKP-MHP faşist bloku, ekonomik ve siyasal krizin derinleşmesine bağlı olarak artan konut fiyatları ve yetersiz yurt kapasitesi nedeniyle açığa çıkan barınma sorununu çözmek yerine bu sorunu gündemleştirenleri hedefine koymuştur. Bu da egemenlerin sorunu çözmekten ne kadar uzak olduğunu bu sorunun çözümünün uzun soluklu bir fiili-meşru mücadele ile çözülebileceğini göstermiştir.

Diğer bir madde ise direkt olarak üniversitelerdeki devrimci, demok-

olduğunu biliyoruz. YÖK, üniversite öğrencilerinin kampüslerde sosyalleşme, fikir üretme ve tartışma olanaklarını yıllar boyunca kısıtlamış, sonunda da zaten kendi denetiminde olan kulüpleri büyük oranda işlevsiz hale getirmiştir. Fakat YÖK de bu noktada yetersiz kalmış olacak ki İçişleri Bakanlığı da “terör örgüt”leriyle ilişkili kulüplerin varlığına müsaade etmeyeceklerini açıkça söylemektedir. İktidara, sömürü düzenine yönelik en ufak muhalefette bulunanların bu-

lerini itiraf ediyorlar. Üniversitelerde örgütlenme olanakları sonuna kadar açılan faşist çetelerin, ÖGB’lerin, sivil polislerin yanı sıra yapılmakta olan istihbari çalışmalar ve bu genelge yani toplumda bütün bir abluka üniversite gençliğinden öğrenci gençliğin sistemden duyduğu öfkeyi eyleme dönüştürmesinden duyulan korkuyu gözler önüne sermektedir.

“Genelge kapsamında, başta barınma konusu olmak üzere sosyal medya üzerinden yapılacak dezenformasyon

içerikli provokatif paylaşımlara karşı teyakuzda olunarak suç unsuru teşkil eden paylaşımları yapanlar hakkında gerekli işlemler yapılacak ve önleyici tedbirler alınacak.” ifadeleriyle de öğrencilerin sanal medyadaki etkinliğinin önüne geçilmeye çalışılmaktadır. Önümüzdeki eğitim-öğretim yılı, geçen dönemin ya da şuanki sürecin sorunlarından azade olmayacaktır. Özelden üniversite gençliğinin gündeminde barınamama, geçinememe, geleceksizlik, niteliksiz, anti demokratik, anti

bilimsel eğitim sorunları güncelliğini koruyacaktır. Bu çelişkileri iyi bilen egemenler kendilerini buna göre hazırlamakta ve buna göre genelge çıkartmaktadırlar. Bu sorunlara ilişkin gelişen tepkilere dair de faşizmin mutlaka hesapları olacaktır. Ancak hiçbir genelge, karar veya yönetmelik gençliği sorunları tartışmaktan ve bu sorunlar etrafında bir araya gelmekten alıkoymayacaktır.

rat ilerici faaliyeti hedef almaktadır. “Öğrencileri etkilemeye dönük terör örgütlerinin kirli propagandalarına karşı farkındalıklarının artırılması için üniversitelerle iş birliği halinde panel, seminer vb. çalışmalar yürütülecek. Ayrıca suç/terör örgütlerinin yeni eleman kazanmaya çalışmalarına engel olunabilmesi için istihbari çalışmalara ağırlık verilecek. Genelge kapsamında terör örgütleri ile iltisaklı olduğu değerlendirilen öğrenci kulüpleri ve kadın platformları gibi illegal yapılanmaların üniversite içindeki yasa dışı faaliyetleri takip edilecek ve propaganda çalışmalarına dönülecek faaliyetlerine izin verilmeyecek.” Pandemi sürecinde ortaya çıkan öğrenci gençliğin özerk-demokratik üniversite taleplerine karşı devletin YÖK eliyle bugün daha fazla kısıtlama ve faşist baskılarla sürdürme eğiliminde olduğunu söyleyebiliriz. Genelgede özel olarak devrimcilere yönelik alınan bu kararların aslında bütün üniversiteli gençliğin haklarına ve bu haklarını dile getirebilmelerini engellemeye yönelik saldırılar

gün açık açık “terörist”, “vatan haini” ilan edildiklerini görüyoruz. Bu yüzden başta da değindiğimiz üzere bu yasaklamalar yalnızca devrimcilere yönelik değil düşüncelerini özgürce ifade etmek, eleştirmek, tartışmak isteyen herkesin en “demokratik” haklarından bir tanesi olan ifade özgürlüğünü kısıtlamaya yöneliktir. Ayrıca, üniversite gençliğinin öfkeli solğunu enselerinde hisseden hâkim sınıflar ve onların sözcüsü faşist iktidarın esas olarak yapmak istediği bu tarz baskı politikalarıyla gençliği sindirmek ve gençlikte sömürü düzenine, varlık koşulu sömürü düzeni olan devlete karşı örgütlü mücadele bilincini yaratacak her türlü oluşumu engellemek ve bu oluşumları bilimsellikten, gerçeklerden, özgürce tartışılmaktan koparmaktır. Faşizmin her alanda ikame edilmesi zihniyetini başarıyla hayata geçirebilmek için istihbari çalışmalara ağırlık vereceklerini alenen söylemekten çekinmiyorlar. Böylece üniversite içinde daha önceki de istihbari çalışmalar yürüttük-

Hâkim sınıflar ve onların dümenindeki AKP-MHP faşist bloku toplumun ezilen her kesiminde kabaran, dipten gelen öfkeyi bastırmak için üniversite gençliğine de yönelik “özel” saldırılarına her geçen gün yenisini ekleyerek artırmaktadır. Kampüslerden alanlara geçmişte olduğu gibi bugün de gençlik, saldırıları göğüsleyecek ve bertaraf edecektir. Bütün bu saldırıları bertaraf etmenin yolu ise üniversiteli gençliğin en temel, demokratik haklarına saldıranlara karşı özerk-demokratik üniversite talebini yükselterek örgütlü mücadeleden geçmektedir.

KADINLARIN SEÇME VE SEÇİLME HAKKI ÜZERİNE

Diğer tüm haklar gibi seçme ve seçilme hakkını elde etmek için kadınlar ciddi bedeller ödemiş, 100 yılı aşkın süre boyunca mücadele etmişlerdir. Kadının örgütlü mücadelesi bakımından seçme ve seçilme hakkı daha özel bir anlam taşımaktadır. Ödenen bedeller yasal olarak seçme ve seçilme hakkını elde etmelerini sağlamış olsa da günümüzde kadınlar hâlâ özgür bir şekilde seçme ve seçilme hakkını kullanamamaktadır. Kadınların oy kullanma hakkına da babaları, abileri, kocaları sahip oldu; olmaya da devam ediyorlar.

Sanayi Devrimi ile hızlı bir şekilde fabrikaları dolduran ve üretime katılan kadınlar, evlerinden çıktıklarında toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin tüm yönlerini en keskin şekilde gördüler. Sömürü ve eşitsizliğe maruz kalan kadınlar, örgütlü mücadele taleplerini yüksek sesle haykırmaya başladı. Eşitlik taleplerini örgütlü duruma getirmek için ise kendi derneklerini, kulüplerini hatta sendikalarını kurmaya başladılar. Bu taleplerin başında seçme seçilme hakkı da vardı. İlk kez "Biz de karar vermek istiyoruz, kanton yasası değişsin." diyen Zürihli kadınlar, 1868'de oy hakkı için dilekçe toplayarak yaklaşık yüz yıllık bir hak arayışını başlattılar.

19. yüzyılın ikinci yarısında ise hızlı gelişen işçi hareketi ile kadınlar da bu saflarda yerini almaya başladı. Kadınlar artık hak arama mücadelelerine önderlik etmeye başladı. Clara Zetkin'in 1889 Temmuz'unda Paris'te düzenlenen Uluslararası İşçi Kongresi'nde yaptığı konuşmasında (2. Enternasyonal) kadın işçilerin işçi hareketinde özellikle sendikalarda etkin bir şekilde rol almaları gerektiğini söyledi. Bu konuşma işçi sınıfı içerisinde büyük yankılara neden oldu. Bu çıkış aslında kadınların seçme ve seçilme hakkına giden yolda önemli adımlardan biriydi. 26-28 Ağustos 1910'da ise Danimarka'nın Kopenhag kentinde İkinci Uluslararası Sosyalist Kadın Konferansı yapıldı. Bu konferansta kadınlar için genel ve sınırsız oy hakkını savunan karar alınmış oldu.

Kadınlara oy hakkı ilk olarak 1893'te Yeni Zelanda'daki Liberal İşçi Partisi koalisyonu hükümeti tarafından yasalaştırıldı. Finlandiya'da 1907,

Danimarka ve İzlanda'da ise 1915'te oy hakkı tanındı. Özellikle devrimin hemen ertesinde kadınlara seçme ve seçilme hakkı tanıyan Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nin kurulmasının ardından birçok ülkede kadınlara oy hakkı tanınmaya başlandı. Türkiye'de ise oy hakkı mücadelesi Osmanlı'ya dayanmaktadır. Osmanlı Devleti döneminde bir grup aydın kadının, erkeklerle eşit siyasal hak isteme taleplerini yükseltmesiyle başlamıştır. Birinci Dünya Savaşına katılan kadınlar savaştan sonra "Beraber

savaşttık, beraber yönetelim!" şiarı ile mücadelelerini devam ettirmişlerdir. Osmanlı'dan başlayan bu mücadele Türkiye'de 5 Aralık 1934'te anayasa değişikliği ile kadınlar için seçme ve seçilme hakkını yasalaştırmıştır. Hemen önceki dönemde emperyalist efendilerinin çıkarlarına uyumlu hale gelme adına kadınlara kısmi "eşitlikler" tanınmıştır. Miras hakkı, boşanma hakkı ve evlilikte kimi düzenlenmelere gidilmiştir. Türkiye'nin emperyalizme ekonomik-siyasal bağımlılığı bu adımların atılmasının önünü açmışsa da yarı feodal ataerkil yapısı kadının diğer hakları gibi seçme ve seçilme hakkının da tam kullanımını engellemiştir.

Kadınların seçme ve seçilme hakkını kullanabilmesiyle 1935 yılında meclise ilk kez 17 kadın vekil girmişti. Mecliste kadınların toplam vekile oranı 2007 genel seçimlerine dek bu oranın üzerine çıkamadı. Kimlik siyasetinin gelişimine paralel olarak bir artış olsa da bu artışın hızlı olduğunu söyleyemeyiz. Fakat kadının cinsiyet eşitliği mücadelesinin kürsüdeki temsiliye-

tinde Kürt Ulusal Hareketi önemli ve olumlu gelişmeler kat etmiştir.

Son 2018 genel seçimlerinde HDP'de yüzde 38, İYİP'te yüzde 25, CHP'de yüzde 22,8 ve AKP'de yüzde 21 oranında kadın aday vekil gösterildi. Günümüzde kadınlar mecliste yüzde 17 oranında "temsil ediliyor", yani 600 milletvekilinin yalnızca 103'ü kadın. Yerel yönetimlerdeki temsil oranı ise yok denecek kadar az. 2014 yılı yerel seçim sonuçlarına göre 1396 belediye başkanının yalnızca 40'ı (yüzde 2,9), 20 bin 498 belediye meclis üye-

sinin yalnızca 2 bin 198'i (yüzde 10,7), 1251 il genel meclis üyesinin yalnızca 60'ı (yüzde 4,8) kadın. Bu rakamlara bakıldığında seçilme hakkının daha trajik olduğu görülmektedir. Bu durumun trajik olmasını sadece kadının siyasetteki sayı oranı olarak ele alamayız.

"Kazanılmış hak" olarak görünse de kadınlar bu haktan kendi özgür iradeleri ile ne kadar yararlanıyorlar? Derneklerde, sendikalarda, siyasi partilerde ne kadar söz sahibiler? Somut gerçekliğe bakıldığında dünyanın hemen hemen her yerinde kadınların karar alma mekanizmalarına katılımının düşük olduğu görülmektedir. Özellikle parlamentoda, yerel yönetimlerde ve siyasette yeterli düzeyde olmadığı görülmektedir. HDP'nin kadının siyasete katılımındaki yasal ve toplumsal cinsiyet rollerindeki engellere karşı kota, eş başkanlık sistemi gibi uygulamaları hayata geçirmesi bu açıdan olumludur. Tabii bunun biçimsel ele alınmadan uygulanması hareketin yeteneğine göre değişkenlik gösterecektir.

Seçme ve seçilme hakkının feodal toplumdaki durumuna bakıldığında ise kadınların seçme hakkını ailenin "reisinin" takdir ettiği yönde kullandıkları görülür. Siyaset erkeğin işidir, kadın ise en iyi bildiği işi yani eş olmayı, anne olmayı, evini çekip çevirmeyi becerir. Erkek, daha yetkin olduğu için oy pusulasını onaylar ve kadına sadece yasa gereği pusulayı sandığa atmak kalır. Son dönemde kimlik mücadelesinin gelişimi beraberinde sistem partileri tarafından kadınların oylarına talip olmayı getirdi. Bu nedenle "Seçildiğimiz gün İstanbul Sözleşmesi'ni yürürlüğe tekrar koyacağız" söylemlerine başvuruldu. Kadın cinayetlerini ve siyasette kadının yerini gündemlerine almak zorunda kaldılar.

Kadınların politikadaki varlığı bir burjuva sembolün feodal düzendeki süsü olmakla sınırlıdır. Birçok alanda olduğu gibi kadınlar bu alanda da sistem partilerinin kendilerini pazarlama malzemesi olmaktan ibarettir. Kadınların fiziksel varlığı siyasette kadının metalaştırılması olarak görülmektedir. Toplumsal cinsiyet rollerinin şekillendirdiği gerçeklik kadınların hep ikinci cins ya da erkeğin gölgesi olma profilini değiştirmekte duvara çarpmaktadır. Örneğin kadının başkan olması zor alışılabilecek bir durumdur; çünkü başkanlık koltuğu erkeğe aittir ve oraya o layıktır ya da başkan erkek ise onun söylediği daha makul kabul edilir. Ancak kadının söylediği şeylerde hep bir karşı koyuş ayak direme vardır. Kadın himaye edilmesi gereken olmalıyken erkeğe "emir" vermesi kabul edilir bir şey değildir.

Kadınları oy deposu olarak gören, sisteme yedekleme politikaları uygulayan, alternatif olduğu söylenen ittifaklarda kendine yer bulan ama kadının oyunu dahi hesaba katmayan erkek egemen sistem partileri kadının kurtuluşunu sağlayamaz. Kadınları yaşamın her alanında metalaştıran yok sayan, hak taleplerini saldırılarla boğmak isteyen erkek egemen devlete karşı kadınların kurtuluş mücadelesini örgütlemeliyiz. Kadınlar erkeklerle tam hak eşitliğini ancak siyasal iktidar mücadelesinin bir parçası olarak kazanmaya başlayacaktır.

SULARIN DURULMADIĞI BİR ÜLKE: IRAK

Ortadoğu'da suların durulmadığı Irak bir kez daha eylemler ve "siyasi kaos"la gündeme geldi. 10 Ekim 2021'de yapılan seçimlerin üzerinden 10 ay geçmesine rağmen halen hükümet kurulabilmiş değil. Seçimlerde 329 vekilden 79'unu kazanan Sadr Hareketi'nin lideri Mukteda es-Sadr parlamentonun en güçlü aktörü durumunda. Parlamentoda Halbusi (Sünni) 33-35, Dava-Maliki 21-24, Fetih 20-21, Azim (Hamis Hançer-Sünni) 18-20, El Hakim- El Abadi 11-14 sandalye kazandı. Irak Kürdistanı'ndaki seçimlerde ise KDP 32, KYB-Goran 15, Yeni Nesil 9, Kürdistan İslami Birliği-Yekgirtu 4 sandalye kazandı. Irak seçimlerinde dikkat çeken bir diğer nokta ise seçimlere katılım oranının yüzde 41 olmasıydı. Siyasi hareketlere güvenmeyen, umutsuzluk ve krizle boğuşan Irak halkının yarısından çoğu sandığa gitmedi.

Dünyanın en zengin petrol yataklarına sahip ülkelerinden biri olan Irak 2003'te ABD işgali ile çöküş sürecini yaşadı. Saddam'ı idam eden ve kentleri harabeye çeviren ABD yüz binlerce Iraklıyı katletti. ABD işgaline karşı direnen Şii lider Mukteda es-Sadr bu süreçte önemli bir aktör olarak öne çıktı. İşgal karşıtı direnişte Sünni direnişe de yakın bir çizgi izleyen Sadr hem Sünnilerin hem Şiilerin "takdirini" topladı. 2006 yılında ABD desteği ile başbakan olan Nuri el-Maliki Sadr'a ve lideri olduğu anti-ABD'ci "Mehdi Ordusu"na karşı operasyonlar başlattı. Hükümetle karşı karşıya gelmeyen Mehdi Ordusu faaliyetlerini durdurdu ve Sadr İran'a gitti. Mehdi Ordusu'nun içerisinden, daha radikal Şiiler olarak tanımlanan ve anti-ABD çizgisinde yer alan, İran'a daha yakın Kays el-Hazali'nin liderliğindeki Asaib Ehlil Hak isimli örgüt kuruldu.

Asaib Ehlil Hak bugünlerde Türkiye'nin Irak Kürdistanı'ndaki askeri üslerine yönelik tehditleri ve TC'nin işgal saldırılarına yönelik açıklamalarıyla gündeme geliyor.

ABD ve İngiltere'nin 2011'de Irak'tan çekilmeye başlamasının ardından Mukteda es-Sadr tekrar ülkesine dön-

dü. IŞİD'le savaşan milis örgütlenmeleri oluşturan Sadr, Irak siyasetindeki rolünün ne kadar önemli olduğunu bir kez daha gösterdi. 2018 seçimlerinin ardından Irak'ta yoksulluğa ve yolsuzluğa karşı başlayan eylemlere destek verdi. Bu eylemlerde Tahran konsoloslukları ve İran'a ait yapıların ateşe verilmesi Mukteda es-Sadr'ın İran ile olan ilişkilerini tanımlıyordu.

İran'dan uzaklaşan ve daha "Irak milliyetçisi" bir çizgi izleyen Sadr uzunca bir süredir Irak'taki siyaset sahnesinde oluşmuş büyük boşluğu doldurmayı hedefliyor.

Mukteda es-Sadr İran yayılmacılığına, ABD ve TC işgaline karşı olan çizgisiyle de ayrıca öne çıkıyor. Sene başında, parlamentoda Sünni Egemenlik Koalisyonu ve Kürdistan Demokrat Partisi (KDP) ile kurduğu ittifaka "Vatan Kurtarma İttifakı" adını vermesi Sadr'ın milliyetçi çizgisine örnek verilebilir.

IRAK'TA TEAMÜLLER

Irak'ta 2003 işgalinin ardından hükümeti kuran başbakanın Şiilerden, cumhurbaşkanının Kürtlerden olması bir teamül haline geldi. Hükümet kurulamamasının yanı sıra Irak'ta Kürtler de cumhurbaşkanının kimliği konusunda anlaşamadılar. Irak Kürdistanı'nda yönetimde olan KDP artık Irak cumhurbaşkanlığını da istiyor. Tabii bu istemde TC ve ABD'nin yönlendirmesini es geçemeyiz. KDP'yi bu denli istekli hale getirmekte TC'nin rolü yadsınamaz. KDP TC ile ilişkisine bu derecede güvenmektedir. Çünkü TC'nin, "canını yakan güce" karşı ken-

disine sonuna kadar destek vereceğine inanıyor! Kürdistan Yurtseverler Birliği (KYB) ile Kürdistan Demokrat Partisi (KDP) farklı adaylar çıkardılar ve cumhurbaşkanlığı konusu da böylece çıkmaza girdi. KYB'nin adayı mevcut Cumhurbaşkanı Berhem Salih, KDP'nin adayı ise Reber Ehmed. Irak parlamentosunda Şii tarafların, şemsiyesi altında toplandığı Koordi-

yerek Koordinasyon Çerçevesi'nden Maliki'ye yakın olan El Sudani'yi başbakan seçecek olan parlamentoyu işlevsiz hale getirmeyi amaçladı. Sadr Hareketi'nin bu konuda başarılı olduğu söylenebilir. 28 Temmuz'da Sadr taraftarları Yeşil Bölge'nin duvarlarının aşarak parlamentoyu işgal etti. O günden bu yana hem Yeşil Bölge'de hem Irak'ta eylemler sürüyor.

Sadr Hareketi'nin bu hamlesine karşılık Yeşil Bölge'ye yönelik eylem çağrısı yapan Koordinasyon Çerçevesi'nin çağrısına yanıt çok zayıftı ve bu eylemler çok kısa sürdü. Sadr Hareketi'ne karşı ortak tavır takınamayan Koordinasyon Çerçevesi diyalog çağrısı yaptı. Mukteda es-Sadr diyalog çağrılarında "Din adamları, aşiret reisleri ve samimi siyasetçilerden oluşan bir kurul ihtilafı tarafların arasını bulmak için harekete geçmelidir. Kriz batağındaki Irak'ın eski görkemli günlerine kavuşması için yeni bir yol haritası çizilmelidir." önerisiyle yanıt verdi.

BİLİNMEZ BİR SÜREÇ

Bu sürece Sadr'ın "reform yolunda ölürüm" sözleri damgasını vuruyor. Sadr yönetimi de siyasileri "yozlaşmış" olarak nitelendiriyor. Sadr anayasa değişikliği ve reform konusunda ısrar ediyor. Uzlaşının şartları arasında bunların başat olduğunu ilan etti. Irak petrol zengini olmasına rağmen halkı yoksullukla, yolsuzlukla, sağlık ve eğitim başta olmak üzere kamu hizmetinin işlevsizliğiyle, yetersiz, hatta çökmüş bir altyapıyla mücadele ediyor. Parlamentodan çekilen Sadr tüm bunların sorumlusunu, kendisini dışında tutarak "siyasiler" olarak gösteriyor. Siyaset sahnesinde suların durulmadığı Irak'ın kentlerinde halk elektrik kesintilerine ve yoksulluğa karşı sokakları dolduruyor. Irak'ta halkın safı ne Yeşil Bölge'yi işgal etme çağrılarını yapan Mukteda es-Sadr ne bu eylemlere karşı silahla poz veren Maliki ne de bu pastadan daha fazla pay kapmaya çalışan kukla partilerdir. Egemenlerin koltuk kavgasına karşı Necef'te, Bağdat'ta, Nasırıye'de sokaklara çıkanların safı, Irak halkının kurtuluşu için savaşacakların safıdır.

nasyon Grubu'nun sorunu çözme girişimlerine rağmen belirsizlik sürüyor. KDP'nin ilk adayı Hoşyar Zebari'nin "iyi itibarlı" olmadığı gerekçesiyle yüksek mahkeme tarafından reddilmesi aynı çıkmazın bir süre önceki problemi olmuştu. Çıkmazı üreten nedenlerin yoğun olduğunu buradan da anlayabiliriz.

Bu teamüller neticesinde bir başka bölünme de Şiiler arasında yaşandı. Sadr Hareketi hükümetin ve başbakanın belirlenmesi konusunda diğer Şii grupların çatı örgütü olan Koordinasyon Çerçevesi ile anlaşamadı. İran'a yakın Şii gruplarıyla Sadr Hareketi'ni, ABD tarafından öldürülen Kasım Süleymani'nin yerine getirilen İsmail Kaani dahi uzlaştıramadı. Diyaloglar, uzlaşma görüşmeleri devam ederken Mukteda es-Sadr ve 71 Sadr destekçisi milletvekili istifa etti. Sadr bu istifa sürecini "dünyada ve ahirette yolsuz politikacılara ortak olmama" olarak açıkladı. Sadr bu hamleden sonra, temmuz ayı başlarında taraftarlarına hükümet binalarının ve elçiliklerin bulunduğu "Yeşil Bölge"ye girme ve Koordinasyon Çerçevesi'ni protesto etmeye çağrısı yaptı. Sadr, taraftarlarına "ilk hedefiniz parlamento" di-

ETKİN BİR PRATİK

CANLI VE YARATICI BİR ÇALIŞMA YÜRÜTELİM!

Devrimci teori olmadan, devrimci pratik olmaz!
(V.I. Lenin)

Ülkemizde esasında sürekli arz eden devrimci durum emperyalizm ve onun uşağı komprador bürokrat burjuvazi ve büyük toprak ağalarının yoğun saldırılarıyla geriletmeye çalışılsa da bugün ivmenin giderek yükselme biçiminde olduğunu saptamalıyız. İçinden geçtiğimiz şu dönemde doğru politikalar ışığında, etkin müdahaleler gerçekleştirebildiğimiz takdirde iktidar mücadelesinde ilerlemeler kaydetmemiz, kolektifimizi daha da genişletip çelikleştirmemiz mümkündür. Bunun için elverişli bir zemin mevcuttur. Emekçi kesimlere yönelik genel politikalarımızı her çalışma alanına özgülemek, yerleştirip somutta uygulamak, öncelikle hedeflediğimiz kitlelerin içinde olmak, sorunlara duyarlı ve çözüm sunacak tarzda yaklaşmak zorunludur. Ancak bunların gerçekleşmesi faaliyetçilerimizin gelişim düzeyleriyle, faaliyete kafa yoruş biçimiyle ve bütün bir kolektifin yaşamı, pratiği ve müdahaleci olmasıyla birebir ilintilidir.

Faaliyetin aksamasının ve politikalarımızın uygulanmamasının esas nedenlerinden birini faaliyet yürütenlerin ideolojik duruşu, politik yetkinliği ve pratikteki ustalığı meselesi oluşturmaktadır. Bu üç noktada yaşanan sorunlar, yetersizlikler yakıcılığını bugün de hissettirmektedir.

Pratiklerimizi incelediğimizde müdahalesizlik, hantallık ve tutkusuzluk görmekteyiz. Birçok yoldaşımız faaliyette dar pratiğin içine hapsolmuş, mekanikleşmiştir. “Görev verilir, yaparız” anlayışı hâkim olduğu için yetkinleşme, kendini daha fazla geliştirme yönünde güçlü bir çaba harcanmıyor. Esasen militan olmanın kendisini yadsıyan bu durum yerinde sayma, yapı içinde edilgen,

memur tavrıyla hareket etme gibi sonuçlar üretiyor.

Mücadeleye büyük bir coşku ve heyecanla giren, hatta örgütlenmeden önce kendi başına koşturan, emek harcayan insanların, bir noktadan sonra düşünmeyen, verilen görevlerin altında ezilen, anlamsız bir şekilde koşturan bireylere dönüşmeleri önemli bir sorundur. Eğer tek bir kişi bile benzer bir durumdaysa bu, özenle üzerinde durmayı gerektirir. Bireyin içinde bulunduğu durumu koruması, bu sınırların dışına çıkması, kendini yeniden üretmeden aynı noktada takılıp kalması hem bireyin kendisinden kaynaklanan eksikliğin, kavrayışsızlığın bir yansımasıdır hem de bir bütün olarak örgütlülüğün, önderliğin müdahalesizliğinin, yoldaşların önlerini açmayışının bir yansımasıdır.

Kolektifimizde var olan darlık, kadro eksikliği faaliyet yürüten her bireyin omzundaki yükün kaldıramayacağı kadar ağır olmasına neden oluyor. Çalışmalara katılan, görev almaktan çekinmeyen, sorumluluklar üstlenen bir kısım yoldaşımızın yeni olması, belli bir deneyim sorunu yaşaması, teorik ve siyasal yetersizlikleri nedeniyle mümkündür ki aldığı görev ve sorumlulukların niteliğiyle bir tezatlık içerisinde görünebilirler. Örgütlü mücadeleye istekli ve coşkulu bir şekilde giren yoldaşların aldıkları görev ve sorumlulukları kavramaları, bu noktada yetkinleşmeleri ister istemez belli bir zaman alıyor. Burada sorun yoldaşların sahip olduğu bilgilerin, deneyimlerin, verdikleri çabanın, kısacası gerçekliklerinin dışına çıkma, gelişimlerinde bir sıçrama yaratma düzeyleridir. Pratikten daha ileri bir bilinçle çıkmak, dolayısıyla ileri bir düzey yakalamak kendiliğinden olamayacağı için önderlik

meselesine gelip dayanır. Bu bireyin kendine, kolektifin bireye önderliği-ğidir. Pratiğimiz içerisinde yarattığımız olumluluklar ve olumsuzluklar, hangi koşullar altında ve nasıl gerçekleşti, benzer durumlarla karşılaşıldığında olumluyu büyütme, olumsuz olanı geriletme gibi bir hareket geliştirebildik mi, nerede tıkdık, aştık mı, nasıl aştık? Bu ve benzer sorular sorulmuş ve bunların yanıtları alınmış olmalı. Böylece pratikten öğrenme süreci işletilmiş olur. Doğrular gibi yanlış ve hatalarımız da bizimdir. Doğrularından böbürlenmeyen, hatalarından korkmayan, hatalarının altında ezilmeyen bir militan yapısı edinmek gerekiyor. “Yaptığımız sayısız hatayı amaca uygun ve dikkatle tahlil etmeyi ve yavaş yavaş, fakat yorulmak bilmeksizin ortadan kaldırmayı öğrenmemiz gerekiyor.” (Lenin)

Sınıf mücadelesinde bireysel ve kendiliğinden bir duruş sergilemek yerine, örgütlü davranmak, iddialı oluşumuza uygun biçimde sürecimizi ilerletmek, bunun için iradi olmak gerekiyor. Örneğin, okumak, bilgi sahibi olmak, gerçeğin kendisini kendi bakış açımızla yazmak gibi bir çabamız olmalı, bunu planlı, programlı bir faaliyete dönüştürmeliyiz.

Kitleyle iç içe olmak, enerjik biçimde kitle çalışması yürütmek devrimi ve Proletarya Partisi’ni örgütleme hedefinin gereğidir; kitleyle ilişkileri olan, kitleyle bir bütünlük oluşturan yoldaşlar içerisinde “örgütsel görevlerin yoğunluğundan kaynaklı olarak” bu çalışmalarını zayıflatmışa tanık oluyoruz. Bu konuda bir diğer sorun kitle faaliyetini üç-beş kişiyi görmeye sınırlandırmak, ilişkileri daraltmaktır.

Bu ve benzeri sorunların, bireyin kendini yenilememesi, var olanla yetinmesi ve önderliğin bu duruma müdahale etmemesi gibi etkenler nedeniyle büyür, ilerler. Kendini yenilemenin, daha fazla üretmenin, mücadelenin anlam ve önemini her pratikte daha derinden kavrayarak ilerlemenin yolu, öncelikli olarak her yoldaşın kendine ve çevresine karşı mücadeleci olması, okuyup araştırması ve MLM’yi kavramaya çalışmasıdır. MLM’yi öğrenip kavramadan yapılan faaliyetle hiçbir sorunun üs-

tesinden gelemeyiz. Sorunlar içinde boğulup kalırız ve soyut inanç, bağlılık bizi bir noktaya kadar ilerletir ama ideolojide derinleşmiş, politika-da yetkinleşmiş ve pratikte ustalaşmış bir kadro yaratamaz. Bunun bir tek yolu vardır, o da inancı bilimle yoğurmaktır, ikisini bütünleştirebilmektir. Diğer önemli bir nokta ise kitle faaliyeti yürüten bizim kitleyle iç içe olma sorunudur. Halkla bütünleşme, onlarla kaynaşma ciddi bir iş-tir. Halkla gerçek bir bütünlük kurulmadan onların Proletarya Partisi’ni, örgütlülüğümüzü tanımalarını, gerçeklerini kavramalarını sağlamadan, böyle bir yönelime girip bunun sonuçlarını almadan kimin için mücadele ettiğimizi ve bedel ödediğimizi kavrayamayız. Yalnız başına koşturan, halktan uzak ve ona yabancılaşmış birey, mücadelenin hedeflerini, nedenlerini unutmuş bireydir. Halka uzaktan bakan, ama onun acılarını, yoksulluğunu, gücünü kavramayanlar yıldınlığa düşer, “bu halktan bir şey çıkmaz” demeye başlarlar. Böylesi örnekler çokça yaşandı. Hepsinin bu noktaya gelmesinin tek nedeni kitleye yabancılaşmalarıdır. Kitleyle ne kadar iç içe olursak, o kadar onları tanır, kavrarız, aynı zamanda da o kadar kendimizi tanır, kavrarız, karşılıklı bir etkileşimle, bir değişim yaratılabilir.

Bu noktalarda yapılması gereken yaşamlarımızı, pratiklerimizi sorgulayıp doğru bir yönelime girmek-tir; ancak o zaman politikalarımız uygulanmaya başlar ve daha da zenginleştirilir ancak o zaman bulunduğumuz her yerde, her alanda direngenliğin, cesaretin ve kararlılığın yolunda ilerleriz. Belirlediğimiz politika ve yönelimlerin canlı ve yaratıcı bir biçimde halk kesimleri arasında yaşam bulması için kitleyle iç içe olmak, bunun bir aracı olarak etkinlikler, eylemlilikler örgütlemek, kitlelerin benimseyip, sahiplenecekleri pratikler geliştirmek gerekir.

Tabii buraya kadar sıraladığımız noktalar bireyin mücadeleciliği ile ilgiliydi. Ancak bu sorunlar salt bireysel müdahalelerle çözülemez. Esas ve etkileyici müdahale kolektifin müdahalesi ve denetimidir. Özellikle sürecin önemli gelişmelere gebe olduğu ortadayken.

Akkuyu Nükleer Santrali: Rus Emperyalizminin Enerji Sömürüsü

12 Mayıs 2010 yılında Mersin'de VVER-1200 reaktörlü dört güç ünitesinden oluşan Akkuyu Nükleer Güç Santrali'nin kurulumu için Rusya ve Türkiye arasında iş birliği anlaşması imzalandı. İmzalanan sözleşmenin sahip olduğu sömürü maddeleri değişen koşullarla birlikte güncellenerek daha da sertleşti. Rusya, Ukrayna işgaliyle kendisine uygulanan ambargolara karşı egemenliğini sağlamlaştırmak için yeni yollar arayışına girdi. Pazarlarını toparlamaya ve tahakkümünü artırmayı sürdürüyor. Bu tahakkümü derinden hisseden Türkiye'de ise Akkuyu Nükleer Santrali sömürünün boyutlarını gün yüzüne çıkardı. Son olarak Rusya-Türkiye arasında imzalanan sözleşmenin Rusya tarafından tek taraflı feshedilmesi ise var olan sömürünün çetinleştiğini ve Türkiye'nin içinde bulunduğu krizin ne denli derinleştiğini somutlaştırdı.

NÜKLEER ENERJİNİN YARATIMI VE KULLANIMI

Uranyum (U) atomunun parçalanmasıyla ortaya çıkan ısıdan elde edilecek enerjinin işlenmesi amacıyla kurulan nükleer santral; kinetik enerjinin mekanik enerjiye yani mekanik enerjiden doğacak elektriği ortaya çıkarmaktadır. Nükleer enerjinin oluşumu üç reaksiyondan biri ile yaratılmaktadır: Füzyon, atomik parçaların birleşme tepkisi; fisyon, atom çekirdeğinin zorlanarak parçalara ayrılması ve yarılanma, çekirdeğin parçalanarak daha kararlı biçime kavuşması. Reaksiyonların değişen tepkilerine göre, nükleer santrallerde ve atom bombası için kullanılan tepkilemeler fisyon reaksiyonları kategorisinde değerlendirilir. Akkuyu'da inşa edilen dört reaktör ise uranyumun parçalanma yerlerini oluşturur. Nükleer enerjinin zorlanmasıyla yaratılan enerji ve bu enerjiyi diğer enerji türlerine dönüştürmek için nükleer reaktörlerden yararlanır. Dışarıdan bakıldığında uranyumun parçalanmasıyla ortaya çıkan karbon dioksit salınımının düşük seviyede olması santrallerin güvenilir kaynaklar olduğu izlenimini yaratmaktadır. Göz yumulan, kulak tıkanılan boyutunda ise nükleer santrallerin olası bir doğal afette çevrede yol açacağı ağır tahribatlardır. Bunun yanında atomun işlenmesi sonrasında ortaya çıkan atıkların akıbeti de Akkuyu için muamma olarak kalmaktadır. Nükleer enerji üreticileri atıkların tekrar iş-

lenebileceğini akademik mecralarda ısrarla üstünde dursalar da Akkuyu Nükleer Santrali'ndeki atıkların nerede olduğu sorusuna henüz bir cevap verilmemektedir. Nükleer santrallerde ortaya çıkan atıklardan radyoaktif atık yeniden işlenebilir özelliğe sahip ve doğada 30 yıl ömrü olduğu söylenirse de plütonyumun doğadaki ömrünün 600 yıl veya daha fazla olduğu ifade edilmektedir. Akkuyu Nükleer Santrali'nin inşası 2023 yılında, nükleer santralde enerji çıkarımı ise 2080 yılında sonlandırılacak. Henüz

inşası bitmeden başlayan sorunların, santralin ardında bırakacağı enkazın yaratacağı sorunlarla büyüyeceği de aşıkardır.

EMPERYALİSTLERİN YARI SÖMÜRGELEDEKİ RAHATLIĞI

Emperyalist güçlerin enerji üretiminde yarı sömürge ülkelere rağbet göstermesinin birçok nedeni bulunmaktadır. Ekonomik olarak yarı sömürgelerdeki düşük iş gücü ücretleri ve krizin neden olduğu işsizliğin tehlikeli işlerde çalışacak insan sayısını artırması öncelikli görülür. Siyasal boyutta ise yarı sömürge, yarı feodal ülkedeki faşist diktatörlüğün baskılandığı grevler, emperyalistlere sunduğu rahat çalışma alanları ve sömürgecilerin taleplerine karşı gelememe durumu egemenlerin iştahını daha da kabartmaktadır.

Akkuyu Nükleer Santrali üzerinden emperyalist sömürünün yarı feodal, yarı sömürge nitelikte olan Türkiye ile ilişkisi örnek teşkil etmektedir. 2010 yılında Akkuyu'nda nükleer santralin kurulumu için imzalanan anlaşmanın maddelerine bakıldığında, Rus emperyalizminin Türkiye üzerinde kurduğu hegemonya da görülebilmektedir. Anlaşmaya göre Rusya'ya talebi doğrultusunda kendisi için top-

rak kamulaştırma hakkı tanınması ve arta kalan elektriğin Rusya tarafından Türkiye'nin serbest piyasasına satılması emperyalist kliklerin ülkenin siyasi-ekonomik yapısındaki söz hakkının büyüklüğünü göstermektedir. Akkuyu'da üretilen enerjinin istatistiksel verileri incelendiğinde var olan sömürü daha da somutlaşmaktadır. Buna göre, Türkiye, Akkuyu Nükleer Santrali'nde üretilen elektriği dünya ortalaması üstünde bir fiyatla geri satın almak zorunda bırakılmıştır. Türkiye'nin kWh 12,35 cent ödeye-

sahip olmasına rağmen, Rusya Akkuyu'da en gelişmemiş reaktör olan VVER-1200 ile çalışmalarını sürdürmektedir. Ayrıca kullanacağı VVER-1200 reaktörü ilk defa Türkiye'de kullanılarak denemesi gerçekleştirecektir.

AKKUYU'DA EMPERYALİST HAYDUTLUK VE İŞÇİ SINIFINA BIÇILAN ROL

Akkuyu Nükleer Santrali'nde öne çıkan bir diğer konu da işçilere yönelik saldırı ve onlara biçilen rollerdir. Rus emperyalizminin bir ürünü olan Akkuyu'da, yarı sömürgeciğin emperyalizme kazandırdığı ucuz iş gücü ve sağlıksız çalışma koşulları kendisini göstermektedir. Santralde çalışan Türkiyeli işçilerin çalışma saatlerinin fazlalığı, iş güvenliğindeki eksiklik ve düşük ücret sorunları Akkuyu işçilerinin ifade ettiği sorunların başında gelmektedir. Türkiye'nin sahip olmadığı ileri teknoloji ve Rusya'nın Türkiye varken sahip olmaya gerek duymadığı iş gücü, kapitalist-emperyalist pazarın ihtiyaç duyduğu bileşeni de oraya çıkarmaktadır. Bu anlamda Rusya'nın elindeki mühendislik bilgilerini paylaşmadığı bilinirken; Türkiye'nin sahip olduğu iş gücünü yalnızca inşaat aşamasında kullandığı da şahit olduğumuz bir diğer durumdur. Bu onun emperyalistlere karşı duyduğu zorunlu görevdir. Bu anlamda 2023 yılında inşaatı bitecek olan Akkuyu Nükleer Santrali'nde toplu işçi kıyımlarının olacağı bizim için sürpriz değil, siyasi-ekonomik krizin yarattığı gerçekliktir.

Son söz olarak;

Rusya'nın içinde bulunduğu siyasi kriz ve savaş durumu, yarı sömürge Türkiye'deki emperyalist saldırıyı körüklemiş, Türk egemen sınıfları ise emperyalizmin yarattığı doğa tahribatlarını ve Rus kliklerin ülkedeki siyasi mekanizmada hegemonya kurma girişimlerini kendi çıkarları için desteklemek zorunda kalmıştır. Akkuyu'nun siyasi ve ekonomik boyutlarıyla anlaşılabilir zemine oturmasıyla birlikte doğa katliamı riskini de kimlerin aldığı apaçık ortadadır. Deprem bölgesi olarak görülen Türkiye'nin, sahip olmadığı güvenlik ortamı emperyalistlerin nükleer santralleri için uygun değildir. Proletaryanın öncülüğünde gerçekleşecek devrimin kovaacağı emperyalist haydutların arkasında bırakacağı enkazı engellemek ise görevlerimizdendir.

İngiltere'de Amazon işçileri düşük ücret teklifine karşı iş bıraktı

HABER MERKEZİ- Amazon şirketinin Tilbury'deki (Essex) deposunda yaklaşık 700 işçi saatlik ücretlere 35 peni zam yapılması teklifi karşısında iş bıraktı.

Grevler çarşamba gecesi Tilbury de-

posunda işçiler tarafından başlatıldı. Burada başlayan grev Bristol, Staffor-

dshire ve Coventry'deki Amazon dağıtım depolarına yayıldı.

Bristol yakınlarındaki Avonmouth'daki depoda yaklaşık 300 işçi yüzde 3'lük ücret artışına yanıt olarak cuma günü ikinci kez çalışmayı durdurdu.

Amazon kısa süre önce işçilere e-posta göndererek ücretlerin "yere

bağlı olarak minimum 10,50 £ ile 11,45 £ / saat arasında" artırılacağını belirtti ancak enflasyonun haziran ayında yüzde 9,4'e ulaşmasıyla birçok işçi bunun geçinmek için yeterli olmadığını söyledi.

Dört depoda gerçekleşen grevlere yaklaşık 1300 işçinin katıldığı söyleniyor.

Sierra Leone'de artan yaşam maliyetleri ve ekonomik kriz protesto ediliyor

HABER MERKEZİ- Dünya genelinde sistemin içinde bulunduğu kriz halinin yoksulluğa mahkûm edilmesine sebep oluyor ve buna karşı da halk isyanları patlak veriyor.

Sierra Leone'de artan enflasyon ve giderek kötüleşen ekonomi nedeniyle yüzlerce kişi sokaklara döküldü. Ülkenin başkenti Freetown'da sokaklarda lastik yakıldı, yollar kapatıldı. Sokaklarda çatışan protestoculara polis gerçek mermilerle ateş açtı. Çok sa-

yıda hayatını kaybeden ve yaralanan oldu.

Protestocular, 2018'de seçilen ve görev süresinin bitmesine 10 ay kalan Başkan Julius Maada Bio'nun görevden ayrılmasını talep etti. "Bio gitmeli" sloganları protesto esnasında sıklıkla atıldı.

Ülkenin merkezindeki Makeni ve Magburuka kentlerinde de protestolar düzenlendi. Salı günü, hükümet yap-

tığı açıklamada, orduya polisle mücadeleye yardım etmesi talimatını verdiğini söyledi.

Artan protestolar nedeniyle internet erişim kısıtlandı ve sokağa çıkma yasağı ilan edildi.

6 polisin öldüğü doğrulandı ve protestocularardan da hayatını kaybedenlerin olduğu açıklandı ancak kaç kişinin hayatını kaybettiğine dair veri paylaşılmadı.

40 bin dokuma işçisi greve çıktı

HABER MERKEZİ- Pakistan'ın Faysalabad bölgesinde 40 binden fazla dokuma işçisi sosyal güvenlik güvencesi ve ücret artışı talebiyle greve çıktı. Bir milyondan fazla işçinin dokuma tezgâhlarında çalıştığı Faysalabad'da 1 Ağustos'tan bu yana grevde olan işçiler sokaklarda da protestolar düzenliyor.

IndustriALL'in internet sitesindeki habere göre grev Pakistan Tekstil, Konfeksiyon ve Deri İşçileri Federasyonu (PTGLWF) ve Tekstil ve Dokuma İşçileri Federasyonu (ILUCIP) öncülüğünde başladı.

26 Mart'ta hükümet, 1 Temmuz'dan itibaren geçerli olmak üzere dokuma işçilerinin ücretlerine yüzde 17 zam yapılacağını açıkladı. Hükümetin zorunlu kıldığı zamma ve sendikalardan gelen taleplere rağmen, patronlar ücretleri artırmadı. İşçiler 1 Ağustos'ta greve çıktı.

PTGLWF Genel Sekreteri Nadeem Parwaz, "Pakistan'da bu yıl enflasyon tüm zamanların en yüksek seviyesinde. Hükümet tüm sübvansiyonları geri çekti ve IMF'nin talebine uyarak elektrik, gaz, petrol ve neredeyse tüm ev eşyalarının fiyatlarını artırdı. Dokuma işçilerinin ücretlerinin ödenmesi için grev yapmaktan başka çareleri yok" dedi.

Bangladeş'te 150 bin çay işçisi greve çıktı

HABER MERKEZİ- Bangladeş'te 200'den fazla çay plantasyonunda çalışan yaklaşık 150 bin işçi, günlük bir dolarlık ücretlerinin yüzde 150 oranında artırılması talebiyle cumartesi günü greve gitti.

Ülkedeki çay işçilerinin çoğu, sömürge dönemi İngiliz ekicileri tarafından plantasyonlara getirilen işçilerin torunları olan "alt kastlardaki" Hindu-lardan oluşuyor.

50 yaşındaki Anjana Bhuyian isimli işçi, aldıkları paranın diğer temel ihtiyaçlar bir yana, yiyecek almaya

bile ancak yettiğini söyledi: "Bir günlük ücretle bir litre yemeklik yağ bile alınamıyor. O zaman beslenmemizi, ilaçlarımızı ya da çocuklarımızın eğitimini nasıl düşünebiliriz?"

Çay işçilerinin örgütlü olduğu sendikalar, enflasyonun yükselmesi ve para biriminin değer kaybetmesi nedeniyle günlük ücretin 300 takaya çıkarılmasını talep ediyor. Ülkedeki 232 çay bahçesinde çalışan işçilerin dört gün süren iki saatlik iş bırakma eylemlerinin ardından cumartesi günü geniş çaplı bir greve başladığı

duyuruldu.

Bangladeş Çay İşçileri Sendikası Komite Üyesi Sitaram Bin, "Yaklaşık 150 bin çay işçisi greve katıldı." "Yetkililer taleplerimize kulak vermediği sürece hiçbir çay işçisi çay yaprağı toplamayacak ya da yaprak işleme tesislerinde çalışmayacak" dedi.

Araştırmacılar, ülkenin en ücra bölgelerinde yaşayan çay işçilerinin on yıllardır endüstri tarafından sistematik olarak sömürüldüğünü söylüyor.

Çay işçileri üzerine çalışan, Çevre ve İnsani Kalkınma Derneği'nin Direktörü Philip Gain, "Çay işçileri günümüzün köleleri gibi" dedi.

Bangladeş çalışma koşullarının ve işyeri güvenliğinin en kötü durumda olduğu ülkeler arasında bulunuyor. Dhaka Tribute gazetesine göre son 20 yılda işyerlerinde çıkan 26 yangında en az 2 bin işçi hayatını kaybetti. Daha geçen yıl Bangladeşli çocuk işçiler bir fabrika yangınında yaşamalarını yitirmişlerdi.

Ayrıca Rana Plaza binasının çökmesi sonucunda ise 1100'den fazla konfeksiyon işçisi hayatını kaybetmişti.

ASYA PASİFİK SULARINDA HEGEMONYA MÜCADELESİ

3 Ağustos tarihinde Amerika Birleşik Devletleri Temsilciler Meclisi Başkanı Nancy Pelosi'nin Tayvan ziyaretinden sonra Asya Pasifik sularındaki gerginlik sürüyor. Ziyaret öncesinde Çin sosyal emperyalizminin "tehditkâr" söylemlerine ve ABD-Çin gerginliğine rağmen Pelosi ziyaretini tamamladı. Ancak ziyaretin somut hale getirdiği "savaş" retorikğine sarılı gerginlik bugün devam ediyor. Ekonomik krizin gölgesinde gerçekleşen Tayvan ziyareti, emperyalizmin yaşadığı krizi gölgelemekte başarısız kaldı. Öyle ki tartışmalarda en çok bahsedilen sorun ve krizlerden biri ticari kaygılar oldu.

Rusya'nın Ukrayna işgali ile emperyalist rekabetin giderek kızgınlaştığı ve emperyalist devletlerin "korkak" adımlarıyla bloklaşması yeni sömürü alanlarında hegemonya savaşını hızlandırmış durumda. Bu yeni hegemonya sahalarından biri de Asya Pasifik ülkeleri.

Ekonomik krizin can yakıcı bir hâl aldığı emperyalist ülkeler de dahil birçok ülkede krizi aşmak adına adımlar atılıyor. Ciddi bir resesyon dönemi yaşayan ABD emperyalizmi ülkesindeki enflasyonu 8,5 olarak açıklamıştı. Fakat açıklanan rakamların daha üstünde bir enflasyon yaşandığı tahmin ediliyor. Doların hacmi meta üretiminin çok ötesinde artmış olmakla ABD emperyalizminin mali yapısını çok riskli bir konuma getirmiştir. Rusya ve Çin'in bu riskli konuma karşı aldığı önlemler gerginliğin de esas kaynağıdır. Tayvan ziyareti bu koşullar içerisinde

önemli bir yer taşımaktadır. ABD ile Çin arasındaki ticari bağın yarattığı kördüğüm ABD emperyalizmini çıkış yolları aramaya itiyor. Tayvan yalnızca ABD emperyalizmi için değil birçok emperyalist ülke için de önemlidir. Sanayi üretiminde ve özellikle teknolojik alanda Tayvan'ın kapladığı alan dünyadaki üretimin 3'te 2'sine denk düşüyor. Çin, Pelosi ziyaretine kadar anakarasına yalnızca 256 km uzaklıktaki Tayvan ile ekonomik ilişkilerini "sorunsuz" sürdürüyordu. Pelosi ziyaretinden sonra Çin kısmi ambargo uygulayarak tahıl ve balık ürünlerinin ticaretini yasakladı. Fakat Tayvan ile Çin arasındaki esas ticari bağ teknoloji ve çip pazarı üzerinden kuruludur.

ÇİN SANAYİİ KÜRESEL ÜRETİMİN DİNAMOSU MUDUR?

Çin'in 222,5 milyar dolar ile dünyada en fazla ihracat yapan ülkeler arasında ilk sırada yer alıyor. Bilindiği üzere Çin pazarının öne çıkan en önemli özellikleri ucuz iş gücü ve üretimdeki hızıdır. İş gücünün ucuzluğu üretim maliyetlerini düşük seviyelere çekerek ihracat payını yükseltiyor. Fakat Covid-19 salgını ve ABD merkezli bazı ticari hamleler (konteynır fiyatlarının olağandışı biçimde artırılması örneğin) tedarik zincirinde büyük kırılmalara yol açtı. Ülkedeki gereksinimlerin artması ve emperyalistler arasındaki gerginlikte üstünlük görüntüsüne duyulan gereksinimle Çin sermayesinin ihracatını kısıtlaması diğer ülkeleri sıkıntılara soktu; tedarik zincirindeki kırılmalar dünya ticaretinde Çin aldığı rolü gözler önüne serdi. Üretimin

kısmi durdurulması özellikle emperyalist ülkelerin "fason" üretim ağına önemli darbeler indirdi. Emperyalizmin uluslararası sömürü ağının en önemli biçimi olan borçlandırma usulünü de zorlayan Covid-19, zaten var olan, 2008'den bu yana bir biçimde ötelenen krizin nedeni gibi algılatılmaya çalışıldı. Oysa salgın krizin yönetilebilir olmasında bir işlev gördü demek daha gerçekçidir. Bugün dünya ölçeğinde apaçık görülen kriz ve yoksulluk emperyalizmin yaşadığı devrevi krizlerden biri; ama bugüne kadarkilerin en yoğun ve derini olmaya adaydır. Çünkü reel üretimden kopmuş mali sermayenin hacmi ilk defa bu kadar boşlukta yüzmektedir. Bütün bunların geniş halk yığınları için bir tekerrürden ibaret olduğunu söyleyebiliriz. Bununla birlikte tecrübe ile sabittir ki tekerrür her defasında büyük acılarla yaşanır...

Önceki sayılarımızda değindiğimiz rezerv para problemi aşırı üretimin neden olduğu tıkanmaların sonucunda büyümüştür. Doların "sınırsız" genişletilmesiyle özellikle yarı sömürgelelerdeki borç yükünün artması, uluslararası pazarlardaki hareketin artık bir kısır döngüye düşmesi ve yeniden üretim döngüsünün sağlanamaması emperyalistler arasındaki güç dengelerini sarsmış vaziyette. Bir süredir egemen olan emperyalistler arasındaki "barış içinde bir arada yaşama" siyasetini sömürü hırsı baltalamış durumda. Rus emperyalizminin Ukrayna işgali ile somutlaşan bloklaşma görüntüsü bugün Asya Pasifik suların-

da devam ediyor. Sömürü ağının krizli yapısı içerisinde uzun zamandır yeri tartışılan Çin ise emperyalistler arası dengelerde önemli bir konuma sahip. ABD emperyalizminin canhıraş krizi aşma çabaları, ilişkileri karşılıklı derin olan Çin sosyal emperyalizmiyle bağı azaltma gayretini de içermektedir. Çin'in önemli üretim alanlarından olan teknoloji sahası ABD'nin bağımlılığını içinden çıkılmaz seviyeye getirmiş durumdadır. Buna rağmen ABD emperyalizmi Çin'e bağımlılığı giderecek hamlelerden geri durmamaktadır.

ABD Başkanı Joe Biden Maden Güvenlik Ortaklığı (MSP) ve Çipler ve Bilim Yasası'nı (CHIPS and Science Act) geçtiğimiz günlerde imzaladı. Çipler ve Bilim Yasası özellikle yarı iletken üretimi yapan Çin'e karşı yapılmış bir hamle. Yasanın imzalanmasının ardından teknolojik üretim yapan şirketlere 50 milyar dolara yakın yatırım yapılacağı açıklandı. Biden, "Amerika'ya yatırım yapacağız. Amerika'da başaracağız. Amerika'da 21. yüzyılın ekonomik rekabetini kazanacağız" sözleri ise ABD emperyalizminin teknoloji alanında Çin bağımlılığını azaltma hamleleri olduğunu söyleyebiliriz. Yine Maden Güvenlik Ortaklığı (MSP) yarı iletken çip üretiminde hammadde elde etmek için kurulan bir ittifaktır. Bunun içerisinde Avustralya, Kanada, Finlandiya, Fransa, Almanya, Japonya, Kore Cumhuriyeti, İsveç, Birleşik Krallık ve Avrupa Birliği bulunuyor. Bu ülkelerden her birinde sanayinin bu çip teknolojisine büyük gereksinimi vardır. Öyle ki bunların bazılarında otomotiv ya da bilişim sanayinin durabileceği belirtilmektedir.

Yarı iletken çiplerin en sık kullandığı alanlar silah teknolojisi (SiHA, füzeler), otomotiv sanayi ve akıllı telefondur. Günümüzde en çok yatırım yapılan bu üç alanda ise Çin ve Tayvan büyük bir yer kaplıyor. Emperyalistlerin bu bağımlılığı kırabilmek adına uzun yıllardır girişimleri olsa da pek "ilerleme" kat edilmemiştir.

TEKNOLOJİDE SÖMÜRÜNÜN ADRESİ: TAYVAN

Tayvan'ın yarı iletken çip üretiminde dünyada kapladığı alanın 3'te 2 olduğundan bahsetmiştik. Tayvan'ın başlıca ihracat ürünleri olarak yüzde 38,5'lik payıyla elektronik parçaları, yüzde 34,8 ile mikroçip, yüzde 13 ile iletişim cihazları ve yüzde 8 ile metal-

dir. Tayvan'ın ihracatının yüzde 42'sini ise Çin oluşturuyor. Çip gibi ürünlerin satışında ise Asya Pasifik ülkelerinden sonra ABD, Almanya, Fransa gelmektedir. Almanya Dışişleri Bakanı Annalena Baerbock, Pelosi'nin Tayvan ziyaretinde Çin'i, "fazla saldırgan" bulunduğunu söyleyerek eleştirmişti. Daha sonra ise geri adım atarak "Almanya, 'Tek Çin' politikasını desteklemektedir" diye açıklama yaptı. Almanya'nın bu geri adımı tesadüfi değildir. Özellikle otomotiv sanayiinde pazarın büyük kısmına hâkim olması ve araçlarda çip kullanımının yaygın olması nedeniyle Almanya için Çin'in önemi eşsiz. Almanya'nın bu koşullar içerisinde duygusallığı aşırılığa geçmesi ve Çin-Tayvan, Çin-ABD gerginliğinde açıktan taraf olmaktan cayması anlaşılabilir. Rusya'nın Ukrayna işgalinden sonra da Rusya ile ilişkilerine devam eden Almanya, Çin-ABD ikileminde de şu ana kadar "pasif" bir politika izliyor.

1 Ekim 1948 yılında Çin'de Demokratik Halk Devriminin gerçekleşmesinden sonra Çan Kay Şek'in önderliğindeki Kuamintang'ın merkez üssü Tayvan oldu. 1960'lı yıllardan sonra özellikle sanayi alanında fabrika sahalarının kuruluşu Tayvan'ı üretim merkezi haline getirdi. Bunun sonucu fason üretimde bir ada ülkesi oldu! Çin sosyal emperyalizme evrilmesinin ileri bir aşamasında, Devlet Başkanı Xi Jinping döneminde son yıllardaki en yoğun söylemlerden biri olan "tek ülke, iki sistem" politikasıyla Tayvan ile ekonomik ilişkileri geliştirdi. Bu-

gün hâlâ Tayvan'ın ekonomik faaliyetlerinin büyük çoğunluğunu Çin oluşturuyor. Tayvan'ın Asya Pasifik'te birçok ülke ile ekonomik faaliyetleri bulunuyor. Bu ülkelerin birçoğu ise yarı sömürge ülkelerdir. Asya Pasifik'teki "teknolojik üretim" hammadde kaynağı nedeniyle ve ucuz maliyet olanağıyla cezbedicidir. Buradaki zayıf burjuvazi emperyalizmin sömürsüne her türlü olanağı sağlamaktadır. Dolayısıyla, teknoloji üretiminde geniş olanaklara sahip bu havzada emperyalist dalaş son yıllarda özellikle artmış durumdadır. Büyük kâr odağı olan bu ülkeler emperyalizmin sömürü radarından elbette ki kaçamamaktadır.

Çin sosyal emperyalizminin "kırmızı çizgisi" olan Tayvan neden bu kadar tartışılıyor? Ekonomik alanda önemli bir yere sahip olan Tayvan, "bağımsız devlet" olarak kabul edilmiyor. "De facto" statüsünde olan Tayvan'ın kendi anayasası ve devlet yapılanması bulunmasına rağmen Çin 'baş temsilci' olarak kabul ediliyor. Fakat Tayvan'ı diğer "de facto" devletlerinden ayıran bir özelliği bulunuyor. Tayvan'ın ekonomik olanakları ona mecburi bir görünürlük sağlıyor. Uluslararası tanınırlık siyaseti güden Tayvan bunu bir avantaja çevirmek istemekte, yer yer diğer emperyalist güçleri bu yönde harekete geçmeye çağırmaktadır. Tayvan'ın uluslararası alanda Çin sosyal emperyalizminin güdümünde de olsa kısmen tanındığını biliyoruz. Asya Pasifik Ekonomik İş Birliği Zirvesi (APEC), Asya Kalkınma Bankası (ADB),

Dünya Ticaret Örgütü (WTO), Uluslararası Olimpiyat Komitesi (IOC) gibi uluslararası kurum ve kuruluşlarda "Çin Taipei" adıyla yer alıyor.

Pelosi'nin ziyareti sonrası Çin'in Tayvan'ı "işgal" edeceği iddiası da emperyalistlerin ayak oyunlarından biridir. 2020 yılında ABD'nin Tayvan'a 1,8 milyar dolarlık silah satışını onaylamasının ardından Çin'le ABD arasındaki gerilim artmış ve Çin'in Tayvan'ı işgal edeceği söylemleri yeniden gündeme gelmişti. ABD emperyalizminin "Tayvan'ı tanımıyoruz" söylemine rağmen ada ülkesini silahlandırması emperyalist sahada Çin'e tehdit mesajı olarak kabul edilmiştir. Rusya'nın Ukrayna işgali ile "3. Dünya Savaşı çıkacak" söylemlerinin ardından Pelosi'nin Tayvan ziyareti bu kanıyı halk kitleleri içerisinde yeniden gündeme getirdi. Emperyalistler arası bir savaş için tarafların eğilimi güdük bir durumda. Kâr ve sömürü "fırsatları" zayıfladığında ya da başkasına kaptırıldığında hiç kuşkusuz "savaş eğilimi güdük" bu emperyalistler savaş tamlarını çalmaktan kaçınmayacaklardır!

EMPERYALİST DALAŞ ALTINDA EZİLEN DÜNYA HALKLARI

Bugün emperyalizmin krizi dünden çok daha somuttur. Aynı krizin uzantısını yaşayan yarı sömürgelerde halkların isyanı yükselmektedir. İsyanlar sömürü çarkını kırmakta hatta hedef almakta eksik kalsa da yoksulluğa karşı hesap sordukları, sorumlu aradıkları

bir gerçekliktir. Tayvan sorunda emperyalistler bir kez daha cepheler yaratma yolundalar. Rusya'nın Ukrayna işgalinden sonra Çin Rusya'ya karşı net bir tavır belirlemezken sorunu "iç sorun" olarak tanımlayıp aslında Rus emperyalizminden yana bir politika izledi. Yine Tayvan tartışmasında Rusya açık bir şekilde Çin sosyal emperyalizminin yanında olduğunu açıkladı. Çin sosyal emperyalizminin seçeceği "taraf" elbette ki önem arz ediyor. Fakat bahsettiğimiz Çin-ABD bağımlılık ilişkisi bunu etkilemektedir.

Şu açıktır ki emperyalizmin kendini yenileme politikaları tekrardan ibaret bir hâl almıştır. Dünya üzerinde artan ekonomik sorunlara ve enflasyona karşı daha sert "önlemler" alınmaktadır. Bu önlemlerin bir ayağı isyanların önünü kesmektir. Sömürü sisteminin altında ezilenlerin isyanı henüz kendiliğinden, dolayısıyla zayıftır. Dünya halklarının kurtuluşu için ideolojik, politik hat dünya çapında henüz zayıf bir konumdadır. Biliyoruz ki gerçek kurtuluş emperyalizme karşı halkın örgütlü gücüyle gelecektir. Enflasyon ve yoksulluğun gölgesinde "yaşamaya çalışan" halkın çelişkileri keskinleşiyor. Çelişkileri örgütleyecek ve ezilen halkların kurtuluşunu sağlayacak olan muktedir güç enternasyonal harekettir. Bunun dışında örgütlenen tüm isyan ve ayaklanmalar geçici olmakla mahkûmdur. Dünya halklarının emperyalizmden kurtuluşu için komünist partisini güçlendirmek ve devrimi gerçekleştirmek bugünün tarihi sorumluluğudur.

Ulaş Alankuş Ağrı'da ölümsüzleşti: Cenaze ve anma törenine polis saldırdı

HABER MERKEZİ- Ağrı'da çıkan çatışmada ölümsüzleşen Ulaş Alankuş'un Gazi mahallesinde düzenlenmek istenen cenaze ve anma törenine polis saldırdı. Çok sayıda kişiyi gözaltına alan polis halkın mezarlığa girmesine izin vermedi. Ulaş Alankuş aile tarafından defnedildi.

MLKP ve HBDH gerillası Ulaş Alankuş'un cenazesi 9 Ağustos'ta öğlen saatlerinde Gazi mahallesine getirildi. Aileyi cenaze aracından indiren polis cenazeyi kaçırdı. Cemevini, İsmetpaşa caddesini ve Gazi Mezarlığı girişini ablukaya alan polis, Alankuş'un defni sırasında aile dışında kimseyi mezar-

lığı almadı.

Cemevinin sokağını saatlerce ablukaya alan polis kitlenin mezarlığa gidişine izin vermeyeceğini söyledi. Cemevi yöneticileri ile ailenin avukatları polisle yaptıkları görüşmede, polis amiri İstanbul Valiliği'nin yasaklama kararı olduğunu iddia ederken Ezilenlerin Hukuk Bürosu yaptığı sanal medya paylaşımında ortada bir karar olmadığına dikkat çekti. Mezarlığa aile dışında kimsenin girmesine izin vermeyeceğini de söyleyen polis, kitleyi ablukaya aldı.

Cemevindeki kitlenin mezarlığa giderek Ulaş Alankuş'un cenaze törenine

katılması polis barikatıyla engellenmeye çalışıldı.

Gazi Cemevi'nde toplanan ve mezarlığa gitmelerine izin verilmeyen kitle "Ulaş Alankuş ölümsüzdür", "Yaşasın devrim ve sosyalizm" sloganlarıyla polis barikatlarıyla önlerinin kesilmesine tepki gösterdi.

Aralarında ESP Eş Genel Başkanı Şahin Tümöklü, HDP İzmir İl Eşbaşkanı Çınar Altan'ın bulunduğu kitleye saldıran polis bekleyenleri gözaltına aldı.

ANMA TÖRENİNE DE SALDIRI

13 Ağustos'ta mezar anması gerekçeyle Gazi mahallesini ablukaya alan

polis mezarlığa aile dışında kimseyi almadı. ESP ve SGDF'liler ellerinde kızıl bayraklarla mezarlığa yürümek istedi. Polisin saldırdığı devrimciler çember içinde işkence gördü. İşkence gözaltı aracında da devam etti.

Cemevindeki lokmanın da yasaklanmasının ardından BMG bileşenlerinden Alinteri, Devrimci Parti, Mücadele Birliği, ESP ve SGDF sloganlarla İsmet Paşa caddesinde yürüyüşe geçti. Yürüyüş gerçekleştiren çok sayıda kişi darp edilerek gözaltına alındı.

Gözaltına alınan 23 kişi hastaneden ve adliyeden serbest bırakıldı.

KAVGADA

ÖLÜMSÜZLEŞENLER

karşı kendini savunmaya çalışırken emniyet mandalı açık olan silahını salladığı anda silah ateş alır ve tek bir kurşunla yaralanır. Pülümür Sağlık Ocağına götürülen Hüseyin Kılığ, olayın ihbar edilmesi üzerine yakalanarak yaklaşık 15 saat sonra 21 Ağustos 1983'te işkenceyle katledilir.

Muharrem Horoz: 1967 Sivas-Divriği doğumlu olan Muharrem Horoz, 1989 yılında Trakya Üniversitesi Makine Mühendisliği Bölümü'nde okurken tanıştı Proletarya Partisi'nin düşünceleri ile. 1992 yılında gençlik örgütü Komsomol içerisinde faaliyet yürüterek Komsomolun güçlenmesinde önemli katkılarda bulundu. 1999 yılının Ağustos ayında düşmana esir düştü. Proletarya Partisi Merkez Komite Yedek Üyesi olan Muharrem Horoz, 2000 yılında başlayan F tiplerine karşı yapılan Ölüm Orucu direnişinin 236. gününde ölümsüzleşti.

MERCAN ŞEHİTLERİ

2018 yılında 5 Ağustos'u 6 Ağustos'a bağlayan gece Mercan dağlarında 6 Halk Savaşçısı şehit düştü. Bu savaş eskimiş, çürümüş düzenin temsilcileriyle sınırsız bir yaşam için yola çıkanların, bu dünyaya, bu kavgaya, bu yaşama kendilerinden bir şeyler katmak için mücadele edenlerin savaşıydı. Düşmanın pususunu fark ettiklerinde silahlarını ateşlemekte hiç tereddüt etmediler. Teslim almaya gelenleri fark edip ilk ateşi ederek psikolojik üstünlüğü ele geçirmiş, diz çökmeyenlerin tarihini yazmaya devam etmiş, yoldaşlarına da son sözlerini söylemişlerdi.

Mercan dağları, dağlardaki her canlı, kendilerinden önce bu dağlarda ölümsüzleşen her devrimci bu direnişe tanıklık etmişti. Yaşama dair son sözler, son görevler, son yeminler arasında süren bu çatışmada direniş sloganlarıyla söylendi. **Taylan (Mustafa Sarıca), Yusuf (İlker Tezer), Mahir (Mehmet Keleş), Samet (Tanju Er), Haydar (Zeynel Çakıl), Yetiş (Tarık Akın)** nasıl yaşadılarsa öyle de öldüler. Altı Halk Savaşçısı da düşmanın saldırılarının en yoğun olduğu süreçte, tasfiyeciliğin, yığınlığın, kavgakçakçılığının karşısında Partiyi gözbebekleri gibi koruyarak kendilerini en zorlu sürece hazırlamışlardı. Bunun anlamı bir adım daha öne çıkmak, daha fazla sorumluluk üstlenmek, faaliyete daha fazla katılmak demektir. Hiç tereddüt etmediler üzerlerine düşeni yapmakta...

Hüseyin Kılığ: Faşist TC'ye askerlik yapmayı reddederek Halk Ordusu saflarında mücadeleyi tercih eden Hüseyin Kılığ, 1964 yılında Dersim'in Zağge köyünde dünyaya geldi. Yoksulluk nedeniyle ancak ilkokulu bitirebildi. Hüseyin Kılığ, örgütlü bir militan olarak Halk Savaşçılarıyla birlikte 20 Ağustos 1983 gecesi Pülümür'ün Sampaşa Karaderbent köyüne gider. Hüseyin Kılığ, elindeki tambura silahla kendisine saldıran köy köpeklerine

KEPİR ÇATIŞMASI

23 Ağustos 1992 günü on kişilik bir Halk Ordusu birliği, Ovacık'ın Kepir Yaylası Mevkiinde bir ihbar sonucu pusuya düşürülür. Çatışma 12 saat sürer. Halk Savaşçıları **Yıldız Ayriç, İmam Cem İştmez, Akın Uzun** ve Proletarya Partisi üyesi **Dursun Erkul**, ilk çatışma sırasında şehit düşer. **Meral Gezer** ise yaralı ele geçirilerek işkencede katledilir.

Kenan Güzel: 11 Eylül 1985 yılında Erzincan'da doğan Kenan Güzel, ilkokul 3. sınıfa kadar burada okudu. 9 yaşındayken ailesiyle birlikte Bursa'ya yerleştiler. İlk ve ortaokulu Bursa'da tamamladı. Ekonomik zorluklar nedeniyle ailesiyle birlikte Avusturya'ya yerleşti. Avusturya'da Linz Umud Kültür Merkezi'nde bağlama hocalığı yapmaya başladı. Gençliğin sempatisini kazanan Güzel, YDG'nin çevresinde düzenlenen tüm etkinliklere sanatıyla katıldı. Kenan Güzel, 28 Ağustos 2001 tarihinde gittiği bir gölde boğularak hayatını kaybetti.

Ceren Ayfer Karatepe: Ceren Ayfer Karatepe, 5 Ağustos 2015 tarihinde Yunanistan'ın başkenti Atina'da bir trafik kazası sonucu yaşamını yitirdi. Aynı kazada ağır yaralanan babası İbrahim Karatepe (Mazlum) ise 4 ay yaşam mücadelesi verdikten sonra

12 Aralık 2015 tarihinde yaşamını yitirdi.

İkinci ismini Ayfer Celep'ten alan 14 yaşındaki Ceren Ayfer Karatepe, daha çocuk yaşta devrimci düşüncelerle tanışarak, YDG saflarında mücadeleye katıldı. Genç yaşına rağmen toplumsal olaylara oldukça duyarlı olan, yürüyüş ve etkinliklerde hep en önde yer alan Ayfer, bulunduğu bölgede aktif olarak gençlik faaliyetini sürdürdü. Coşkusu ve gelecek umudu gençliğe mirastır.

Cemil Oka: Militanlığın, kararlılığın ve cesaretin sembolü olan Cemil Oka (Keko) bir generalin çocuğu olarak 1954 yılında Eskişehir'de dünyaya geldi. Proletarya Partisi üyesi olan Cemil Oka, 27 Ağustos 1977 tarihinde yaralı olarak devlet güçleriyle girdiği silahlı çatışmada ölümsüzleşti. Sıkıyönetim komutanlığı yapan faşist MiT generali Nazif Oka'nın oğlu olan Cemil Oka, böyle bir aile çevresine rağmen safını halktan, devrimden yana belirledi. Orhan Bakır'ın Buca zindanlarından kaçırılma eylemi, halk düşmanlarının cezalandırılması, kamulaştırma eylemi ve askeri birçok eylemde görev aldı, yönetti. İstanbul Okmeydanı'nda bir banka kamulaştırma eylemi sırasında polislerle girdiği çatışmada yaralanmasına rağmen çemberi yarıp izini kaybettirerek parayı yoldaşlarına ulaştırdı. Göztepe'de tedavi olduğu evi daha sonra tespit eden ve başlarında Uğur Gür ve Mete Altan gibi azıllı faşistlerin bulunduğu devlet güçlerinin "teslim ol" çağrılarını Cemil Oka silahıyla yanıt verdi. Uğur Gür faşistini yaralayan Cemil Oka, yeniden ağır yaralar aldı. Daha sonra içeriye giren çelik yelekli polisler tarafından alçakça katledildi.

yazının başlangıcı 24. sayfadadır

Qing hanedanlığı döneminde Çin İmparatorluğu'na katılmıştır. 1895 yılına kadar Çin İmparatorluğu'nun bir parçası olan Tayvan, Birinci Çin-Japon Savaşı'nın ardından 1895'te imzalanan Şimonoseki Antlaşması ile Japon idaresine geçmiştir. İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşı'ndan mağlup ayrılan Japonya, 1945'te Tayvan'ı Çin'e iade etmiştir.

Tayvan'ın kurulmasından sonraki gelişmeler incelendiğimizde, yukarıda değindiğimiz emperyalist yöntemler daha iyi anlaşılacaktır. 1 Ekim 1949 yılında Mao Zedung önderliğindeki ÇKP devrimi ilan edip Çin Halk Cumhuriyeti'ni (ÇHC) kurduktan sonra, Çan Kay Şek'in ordusu, meclis üyeleri ve iş insanlarından oluşan yaklaşık iki milyon kişi Kuomintang'ın yenilmesi nedeniyle Tayvan Adası'nda bir şehir olan Taipe'ye kaçtı ve burada "Çin Cumhuriyeti"ni kurdular.

Yenilgiyi hazmedemeyen Çan Kay Şek, sözde Çin Cumhuriyeti'nin başkanlığına devam etmiş ve Çin'in egemenliğinde hak iddia etmeyi sürdürmüştür. Çin Halk Cumhuriyeti'nin kendi toprağı olarak değerlendirdiği Tayvan yakınlarındaki adaları kendi kontrolüne alma isteği, diğer yanda Çan Kay Şek'in anakara olarak tabir edilen Çin'i alma isteği sürekli bir gerginliğe neden olmuştur.

Bu gerginliğin ana sebeplerinden birinin başından itibaren Amerikan emperyalizmi olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır. 1954 yılında ÇHC'nin, Tayvan'a ait Qumoy ve Matsu

adalarını bombalaması taraflar arasında yeni bir çatışma olasılığına işaret etmiştir. Bu bombardıman, 1955 Bandung Konferansı'na kadar devam etmiştir. Bu dönemde ABD komünizme karşı mücadelesini, Çin Halk Cumhuriyeti'ne karşı faaliyet yürüten Tayvan'ın hamiliğine soyunarak bir kez daha göstermiştir. ABD ile Tayvan arasında bu dönemde "Karşılıklı Savunma Anlaşması" imzalanmıştır. Bu anlaşmaya göre, Tayvan'ın siyasi istikrarına yönelik tehditlere karşı ABD'nin, askeri güç olarak bölgeye konuşlanacağı vurgusu yapılmıştır. 1953'teki çatışmalardan iki sene sonra ABD Kongresi, adayı koruma hakkını Beyaz Saray'a devreden Formosa Kararı'nı onaylamıştır.

1958 yılında gerginlik bir kez daha tırmanmış, Çan Kay Şek'in yürüttüğü anti-propaganda faaliyetleri ve karşı devrimci girişimleri sonucu ÇHC bir kez daha adaları bombalamıştır, ancak bu gerginlik uzun sürmemiştir. Bu süreçten sonra taraflar arasındaki mücadele yoğunluklu olarak propaganda broşürleri üzerinden yürümüştür. Çin Halk Cumhuriyeti hiçbir zaman Tayvan'ın bağımsızlığı fikrini kabul etmemiş, adanın kendine ait olduğunu savunmuştur. Çünkü Tayvan'daki nüfus esas olarak ayrı bir millettendir, Çin devriminden kaçan karşı devrimcilerin, karşı devrim ordusunun unsurlarıydı. Karşı devrimci Çan Kay Şek ve partisi Büyük Proleter Kültür Devrimine de karşı, başta ABD olmak üzere diğer emperyalist güçlerle iş birliği yapmış,

devrimin başarısız olması için elinden geleni yapmıştır. ABD ve diğer emperyalist devletler Çin Halk Cumhuriyeti'ne karşı Tayvan'ın yanında yer almış, hatta 1971 yılına kadar Birleşmiş Milletler'de Çin'i Çan Kay Şek'in "Çin Cumhuriyeti" temsil etmiştir. 1972 yılında yapılan bir anlaşma sonrası, Tayvan'ın başından beri destekçisi olan ABD, Tayvan'ın Çin'e bağlı olduğunu kabul etmiştir.

TAYVAN ÖNEMLİ BİR JEOPOLİTİK YAPIYA SAHİP

Tayvan yönetsel olarak 4 bölge, 5 özel yönetim ve 17 ilden oluşmaktadır.

Günümüzde Tayvan 23 ülke tarafından tanınmaktadır. Birçok ülke Tayvan'la olan kültürel ve ekonomik ilişkilerini gayri resmi olarak yürütmektedir.

2020 yılı nüfus sayımına göre Tayvan'ın nüfusu 23 milyon 570 bindir. Tayvan'ın kendi anayasası ve demokratik yöntemlerle seçilmiş hükümet yapısı bulunmaktadır. Tayvan Silahlı Kuvvetlerinde yaklaşık olarak 300 bin kadar göreve hazır askeri bulunmaktadır. Bir parantezle belirtelim ki Tayvan güvenlik konusunda ABD ve Japonya'nın askeri dengeleme gücüne ihtiyaç duymaktadır. Kore Savaşı'nın başlangıcından beri Tayvan adası, Amerikan donanmasına ait 7. Filo ile korunmaktadır ve Tayvan'ın askeri alımının yine en büyük kısmı ABD'den karşılanmaktadır. Sırf bu durum bile ABD ve Çin emperyalistleri arasındaki

hegemonya mücadelesinde özel bir önem kazanmaktadır.

Tayvan'ı bu kadar önemli hale getiren sahip olduğu jeopolitik konumu ve iktisadi gücüdür. Tayvan Boğazı'nda, Güney Çin Denizi ile Pasifik Okyanusu'nu birbirine bağlayan 38.188 kilometrekarelik bir alana sahip olmasıdır.

Tayvan, Amerika için Asya'da nüfuzunu artırmak, en büyük rakiplerinden biri olan Çin'i "kontrol" altında tutmak için önemliyken, Çin için ise Amerika'nın Asya'da oluşturmak istediği etkisini azaltmak maksadıyla sürekli kontrol ve baskı altında tutulması gereken önemli bir konumdur.

Emperyalistler arası hegemonya mücadelesi, var olan pazarların yeniden dizayn edilmesi ve gelişen yeni emperyalist güçlerin pastadan daha fazla pay kapma yarışı, dünyanın birçok yerindeki yarı-sömürge ve bağımlı ülkeler üzerinde baskı oluşturmayı, iç karışıklıkla veya yeni savaş ve gerilim politikalarıyla bu ülkeler üzerinde baskıyı arttırmaktadır.

Dün Irak, Afganistan, halihazırda Suriye, Ukrayna vb. ülkeler üzerinden sürdürdükleri kapışmayı, bugün Tayvan vb. ülkelere sıçratarak kendilerine alan yaratmaya çalışmaktadırlar. Her savaş ve gerilimin ağır faturası işçi ve emekçilere çıkarılmaktadır. Bugün Tayvan üzerinden Çin ve ABD emperyalistlerinin kapışmasının faturası da Tayvan halkının omuzlarına yüklenecektir.

Pelosi ve ailesi yaptırım listesine alındı

HABER MERKEZİ- Çin Dışişleri Bakanlığı'ndan yapılan açıklamada, Nancy Pelosi'nin yoğun biçimde Çin'in içişlerine karıştığı ileri sürülerek, Tayvan'ı ziyareti ile Pelosi'nin ülkenin toprak bütünlüğünü ayaklar altına aldığı iddia edildi. Bundan dolayı Çin Dışişleri Bakanlığı, Demokrat Partili Sözcü Pelosi ile yakın aile üyelerine yaptırımlar uygulanması kararı alındığını açıkladı. Yaptırımların tam olarak neler olduğuna dair detay ise şimdilik verilmedi.

Tayvan ziyaretinde Çin'den gelen tehditlere cevap veren Pelosi ziyaretinin, ülkesi ABD'nin Tayvan gibi demokratik müttefikleri yalnız

bırakmayacağını açık bir mesajı olduğuna vurgu yaptı.

Pelosi'nin ziyareti üzerine Pekin yönetiminin uyguladığı bir diğer yaptırım da ABD ile iklim ve askeri alanlardaki iş birliğini durdurmak oldu. Çin Dışişleri Bakanlığı, ülkenin iklim alanında iş birliğini devre dışı bırakacağını ve askeri kadrolar arasındaki güvenlik konusundaki müzakereleri de sonlandıracağını açıkladı. Pekin yönetimi, söz konusu adımları kendilerinin sert itirazlarına rağmen, Pelosi'nin bunları dikkate almayarak ziyaret gerçekleştirmesi bunun da ülkelerini hiç saymak sayılması anlamına geldiği iddiasıyla gerekçelendirdi.

Çin'in kamu şirketleri ABD borsalarından çekildi

838	871	033	872	838	865	870	800	800	2404	瀚王生物
675	629	014	635	615	628	629	6612	621601	盐田港	
526	534	005	536	525	534	535	5580	7778929	深圳机场	
518	519	003	522	515	515	521	5589	7755052	云天德	
490	491	006	495	485	490	491	5584	7723999	聚能隆	
436	437	008	436	416	437	438	9	7770595	中信海直	
480	480	002	488	480	481	481	0001	0017420	TCL集团	
527	527	005	533	508	521	523	5512	8180723	宜华地产	
196	1859	010	1817	1718	1867	1869	5515	5549940	中航股份	
020	057	027	01	0	1056	1057	5569	1005747	丰源药业	
000	000	000	000	000	000	000	000	000	川化股份	
502	514	001	503	513	514	500	5530205		中联重科	
071	2076	001	2010	2076	2077	00211	5570947		泰山股份	
502	623		610	623	624	00117	5520171		国际实业	

HABER MERKEZİ- Çin'in en büyük beş kamu şirketi ABD borsalarından çekilme kararı aldığını duyurdu. Kararda Çin'in ABD'den gelen şirketlerine denetim talebini reddetmesinin etkili olduğu yönünde değerlendirmeler yapılıyor.

ABD ve Çin'in ABD'li düzenleyici kurumların Çinli işletmeleri incelemeleriyle ilgili anlaşma sağlayamaları üzerine Çin'in kamu sahipli en

büyük beş firması ABD Borsalarından çekilme planlarını duyurdular.

China Life Insurance, PetroChina, China Petroleum & Chemical Corp., Aluminum Corp. ve Sinopec Shanghai Petrochemical şirketleri Cuma günü borsalardan çekilme kararlarını duyurdular.

ABD ve Çin, Amerikalı müfettişlerin Çinli şirketlerin denetim belgelerine erişmesine izin verme konusunda yirmi yıldır anlaşmazlık yaşıyor. Müzakereciler, henüz uymayan işletmeleri başlatmak için kongre tarafından dayatılan 2024 son tarihini işaret eden saatle bir anlaşmaya varmadılar.

DALAŞTA YENİ HEDEF TAYVAN!

Emperyalistler arası dalaş ve çelişkinin giderek derinleştiğinin en somut kanıtlarından birini daha, ABD'nin kışkırtıcılığında, Çin ve Tayvan arasında yaşanan gerginlikte görmekteyiz.

Derinleşen krizi atlatmanın yollarından biri olan gündem değiştirme, olan ya da olmayan gerginliklerden krizler çıkarma, bunun üzerinden gövde gösterileri yapma, emperyalist sistemlerin sık sık başvurduğu yöntemlerdendir.

Şubat ayından beri gözlerin çevrildiği Ukrayna işgali sonrası yaşanan tartışmalar, teşhir olan AB, ABD ve diğer NATO ülkelerinin dünya emekçi halkları nezdinde gözlerden düşmesi

başta ABD emperyalizmi olmak üzere birçok emperyalist ve kapitalist devleti rahatsız etti. Buna rağmen politik üstünlüğünü sürdürmek ve hegemonyasına karşı gelişen hamleleri boşa çıkarmak için harekete geçen ABD'nin Temsilciler Meclisi Başkanı Nancy Pelosi, bir anda uzun zamandır Çin ile husumetli olan Tayvan'ı ziyaret ederek yeni bir gerginliğin startını vermiş oldu.

Elbette bu gerginlik uzun vadede ABD emperyalizminin işine yarayacak gibi görünmektedir. Emperyalistler arası kutuplaşmada Çin ve Rusya emperyalistlerinin hızla gelişmesi ve diğer emperyalistlerin Pazar ve hâkimiyet alanlarını daraltmaya başlaması ve

ABD'nin zayıflama belirtileri gösteren ekonomisi ABD açısından ciddi sıkıntılar yaratmaktadır. Rakiplerini yeni gerginlikler ve savaşlar içine sokarak belli bir rahatlama ve güç biriktirme hamlesi yapan ABD, gelen tepkiler üzerine her zamanki ikiyüzlü tavrıyla kenara çekilerek ya da büyük abi rolüyle arabuluculuk yaparak halklara şirin görünmeye çalışmaktadır. Diğer yandan sosyalist maskeli Çin emperyalizmi de bu hamleye karşı hemen cevap vererek pastadaki artan payına sahip çıktığını gösterdi. Çin Dışişleri, ziyareti "ateşle oynamak" olarak nitelendirirken, Washington yönetiminden yapılan açıklamada Pelosi'nin uçağının Taipei'ye inişinin Meclis Başkanı'nın şahsi kararı oldu-

ğu bildirildi. Bir anlamda Beyaz Saray, sorumlu olarak Pelosi'yi işaret ederek ziyaretin "resmi" özelliğini ortadan kaldırmaya çalıştı. Pelosi'nin Tayvan gezisi sadece bir gün sürdü, ancak savaş tamtamlarının sesi kesilmedi. Bugün Pekin hükümeti savaş uçaklarını ve helikopterlerini adanın üzerinde uçurarak Taipei'yi ablukaya almaya çalışıyor.

TAYVAN VE ÇİN ARASINDAKİ GERGINLIĞIN KÖKENİ

Tarihsel sürece baktığımızda 1544 yılından 1624 yılları arasında Portekiz sömürgesi olan Tayvan, bu tarihte Hollandalıların eline geçmiş 59 yıllık koloni döneminin ardından 1683'te,

yazının devamı 23. sayfadadır

YENİ DEMOKRASİ
MÜCADELESİNİN GÜR SESİ!
OKU OKUT!

f yenedemokrasi1

ig yenedemokrasi

yt ydemokrasi11

we yenedemokrasi30.net

em yenedemokrasi gazetesi@gmail.com

Özgür Gelecek İçin Yeni Demokrasi Gazetesi Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tuba Apaydın Yayın Türü: Yaygın Süreli

Yönetim Yeri: Kamer Hatun Mah. Al Hatun Sok. No:6 Daire:3 Beyoğlu/İstanbul İletişim: 0212 534 54 76- yenedemokrasi gazetesi@gmail.com

Baskı: Alesta Ajans Basım Medya ve Bilgi Teknolojileri San. Tic. Ltd. Şti Davutpaşa Cad. Güven İş Merkezi B Blok, 1 Kat, No: 349 Zeytinburnu/İst-0212 501 21 20